

ISSN 2080-1904

Nr 1 (41) 2019

Forum *Uczelniane*

Pismo Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

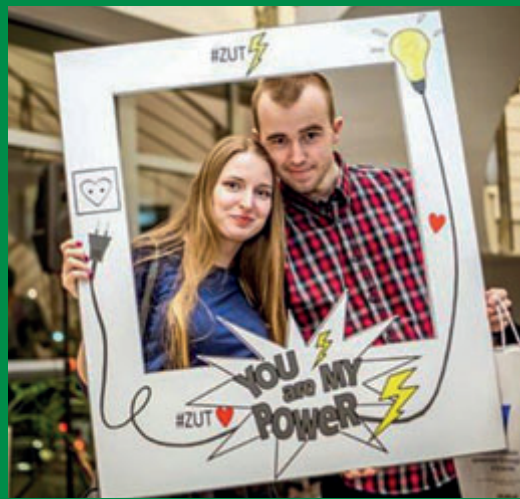

Zachodniopomorski
Uniwersytet
Technologiczny
w Szczecinie

Zachodniopomorski
Uniwersytet
Technologiczny
w Szczecinie

Strzał w 10!

Walentynki na 100 par, które połączył ZUT

JUBILEUSZ 10-LECIA POŁĄCZENIA UCZELNI

- 2 Przemówienie jubileuszowe JM Rektora
- 5 Walentynki na 100 par, które połączył ZUT
Jubileusz na sportowo

ŁUDZIE UCZELNI

- 7 Grzegorz Psuj – habilitacja
Piotr Salachna – habilitacja
- 8 Tytuł Młodego Inżyniera dla Marcina Hołuba
- 9 Ważne nagrody dla pracowników Wydziału Informatyki
Nagroda Ministra Inwestycji i Rozwoju
dla Adama Zielińskiego
Piotr Salachna laureatem konkursu
Narodowego Centrum Nauki
- 10 Nauczyciel akademicki na medal

Z ŻYCIA UCZELNI

- 11 Ambasador z Litwy z wizytą u JM Rektora
Współpraca z DB Port Szczecin
- 12 Szybkie „randki” na najwyższym poziomie
Różowy „bezstres” ze Stowarzyszeniem Amazonek „Agata”
- 13 Moc Naukowców. Maturzyści sprawdzali ofertę ZUT-u
Czytelnia na WBiA w nowej odsłonie
- 14 „Bombowe” ferie w Ostoi

POZA UCZELNIĄ

- 15 Sukcesy za oceanem
- 16 Pobyt dydaktyczny Erasmus Plus –
Uniwersytet Wileński, Litwa
- 17 Z Erasmusem Plus do Czech
Międzynarodowe Targi Poznańskie BUDMA 2019
Wizyta studyjna w Centrum Logistycznym Amazon
- 18 Krajowy konkurs kulinarny

KONFERENCJE, SEMINARIA I WARSZTATY 2018

- 19 V Warsztaty Kynologiczne
Konferencja r@bbIT po raz szósty
- 20 IV sympozjum „Młodzi. Technika. Przemysł”
Gra o karierę

NASI STUDENCI

- 21 Młodzi architekci z nagrodami
Stypendium indywidualne Marie Skłodowska-Curie Actions
dla Pawła Sikory
- 22 Nagrodzeni doktoranci
Akcja DKMS
Docenieni studenci z WBiA
- 23 Stypendium Ministra dla studentki WE
Kolejny sukces programistów

WARTO WIEDZIEĆ

- 23 Plan S
- 24 Wyплаты dla naukowców
Kolejny projekt H2020 dla WNoŻiR
- 25 Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości zaprasza

WYSTAWY

- 26 Między harmonią a hałasem
- 27 Wernisaż wystawy fotografii „Nanga Parbat 1985”
Galeria Rektorska
- 28 Nowa galeria Orbital
- 29 Galeria Supplement

SPORT

- 29 Narciarze na start
- 30 Prawie 800 km do Supraśla
Rugbiści w akcji
Biegi na powitanie wiosny
Sukcesy pływaków
- 31 Radosna wiosna ze szczęściem w tle
ZUT częścią międzynarodowego gimnastycznego święta

ŻYLI WŚRÓD NAS

- 32 Witold Jerzy Dziewiałtowski-Gintowt
- 33 Tadeusz Madej
- 34 Władysław Góra
- 35 Eugeniusz Skrzymowski
- 36 Waldemar Szpilski

FORUM UCZELNIANE • Pismo Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie • kwartalnik • Rok XI numer 1(41) 2019

Adres redakcji: Wydawnictwo Uczelniane, al. Piastów 48, 70-310 Szczecin, tel. 91 449 47 60, e-mail: wydawnictwo@zut.edu.pl; rkajrys@zut.edu.pl

Redaktor naczelny: prof. dr hab. inż. Włodzimierz Kiernożycki

Wydawca: Wydawnictwo Uczelniane Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

Skład: Waldemar Jachimczak • **Druk:** Drukarnia ZAPOL

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i opracowywania artykułów oraz ich tytułów. Przekazanie materiałów redakcji jest jednoznaczne z wyrażeniem zgody na rozpowszechnianie tekstów i zdjęć w wersji papierowej i elektronicznej Forum Uczelnianego. Poglądy prezentowane przez autorów nie odzwierciedlają stanowiska kierownictwa uczelni i zespołu redakcyjnego.

Jubileusz 10-lecia powstania Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

18 stycznia 2019 r., w auli Centrum Dydaktyczno-Badawczego Nanotechnologii, odbyło się uroczyste posiedzenie senatu Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, powstałego w wyniku połączenia w 2009 r. Akademii Rolniczej w Szczecinie z Politechniką Szczecińską.

Przemówienie jubileuszowe JM Rektora

**Dostojni Goście,
Wysoki Senacie,
Drodzy Pracownicy i Studenci,**

jest mi niezmiernie miło przewodniczyć dzisiejszemu uroczystemu posiedzeniu senatu poświęconemu jubileuszowi 10-lecia Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Zapewne 10 lat to niewiele, ale my nie zapominamy o naszym pochodzeniu oraz korzeniach. Jesteśmy bowiem spadkobiercami ponad 70 lat tradycji akademickich dwóch znamienitych uczelni Szczecińskich – Politechniki i Akademii Rolniczej. Obchody tych tradycji świętowaliśmy hucznie w roku 2017 z udziałem wielu dostojnych gości, w tym władz regionu i miasta oraz wicepremiera, Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dr. Jarosława Gowina.

Wówczas powiedziałem, że nasza historia sięga prawie tak daleko jak powojenne dzieje naszego Polskiego Pomorza.

Poniekąd nasza uczelnia jest też takim tygłem różnych społeczności, przy czym – społeczności akademickich, które kroczą wspólną drogą od 10 lat i jestem przekonany, że dalej będą nią podążać całkowicie zjednoczone, przewyższając wszelkie uprzedzenia i problemy, a także mając na uwadze nowe wyzwania, jakie stawia przed nami nie tylko nowa ustawa 2.0, ale my sami.

Na chwilę przenieśmy się w niedaleką przeszłość – na krótko wrócimy do czasu połączenia.

Szanowni Państwo, Dostojni Goście, Przyjaciele Uczelni,

w historycznym ujęciu najczęściej odwołujemy się do tradycji i kultury, ale piękne i inspirujące jest też powstawanie nowej tradycji. Nam była dana możliwość uczestniczenia w narodzinach zarówno nowej tradycji, jak i nowej kultury na Pomorzu Zachodnim – w narodzinach Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie.

Jakie były początki konsolidacji?

Oficjalne działania rozpoczęły się 5 lipca 2007 r. podjęciem przez senaty Politechniki Szczecińskiej i Akademii Rolniczej w Szczecinie

uchwał o połączeniu obu uczelni. Tuż po tym wydarzeniu ruszyły prace eksperckie, które przygotowały koncepcję integracji obu uczelni. A wyzwaniem było bardzo wiele, m.in. scalenie infrastruktury informatycznej i telefonicznej oraz baz danych, połączenie jednostek dydaktycznych i administracyjnych, przygotowanie nowego statutu oraz stworzenie nowych podstaw prawnych pozwalających funkcjonować uczelni w nowej strukturze.

Ostatecznie proces legislacyjny zamknęła ustawa sejmowa z 5 września 2008 r., którą podpisał Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej 30 września tegoż roku, dokładnie w przeddzień inauguracji roku akademickiego 2008/2009.

Już nic nie stało na przeszkodzie, aby mogła funkcjonować nowa Uczelnia. Nie było jednak możliwe, aby zainaugurować nowy rok akademicki pod wspólnym szyldem. Postanowiono, że datą rozpoczęcia działalności nowo utworzonej uczelni, tj. Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, której nazwę dość długo ustalano i konsultowano w atmosferze emocji, będzie 1 stycznia 2009 r. Tak też się stało.

Szanowni Państwo,

zarówno Politechnika Szczecińska, jak i Akademia Rolnicza w Szczecinie przed połączeniem miały wyrobioną markę i były rozpoznawalne na krajowym i zagranicznym rynku szkolnictwa wyższego. Niektórzy zadawali więc pytanie: Po co to wszystko?

Patrząc obiektywnie, bardzo dynamicznie zmieniająca się wówczas sytuacja demograficzna i gospodarcza w regionie miała ogromny wpływ na podjęcie decyzji o fuzji obu uczelni, których obszar działań naukowych i dydaktycznych był zbliżony. Dawał też możliwość stworzenia jednostki akademickiej o większym i silniejszym potencjale naukowym oraz dydaktycznym, pozwalającym nie tylko utrzymać dobrą pozycję w zmieniającej się rzeczywistości, ale też w przyszłości konkurować z większymi i silniejszymi ośrodkami akademickimi. Czy to wykorzystaliśmy? Z pewnością jeszcze nie w pełni. Jednak ja osobiście oraz zdecydowana większość naszej społeczności nie miała i nie ma wątpliwości, że to był niezbędny i dobrze przemyślany krok.

– Będę szczerzy, początki integracji nie były łatwe – dziś jeszcze słyszy się głosy nieakceptujące decyzji podjętej 10 lat temu. Tworzenie czegoś nowego zawsze budziło, budzi i będzie budzić wiele emocji oraz kontrowersji, a często i brak zrozumienia do tego typu działań. Taka jest natura ludzka, ale całe szczęście, że ona się zmienia.

Mieliśmy świadomość, jak wiele wyzwań, a przede wszystkim problemów czeka nas podczas integrowania obu środowisk akademickich, a zwłaszcza na nowo budowanie naszej rozpoznawalności i marki w regionie, w Polsce oraz poza jej granicami. Najlepiej wiedzą o tym ówcześni Rektorzy i władze konsolidowanych jednostek.

Problemem okazała się sama nazwa Uczelni, jej tłumaczenie na różne języki, a zwłaszcza jej skrót: ZUT, który rozumiano jako Zakład Usług Technicznych czy Zakład Utylizacji. Często kojarzono nas

z prywatną, a nie z publiczną uczelnią, a nasze logo odczytywane jako logo Unity Line.

Innym, istotnym wówczas, problemem był sprzeciw studentów, którzy podjęli studia jeszcze na Politechnice i w Akademii – nie chcieli ZUT-owskich dyplomów ukończenia studiów. To tylko nie-liczne trudne sytuacje, które wymagały od nas rozważnego podejścia i rozwiązania.

Budowanie prestiżu i rozpoznawalności, a także przekonywanie o zasadności podjętej decyzji wymagało czasu oraz wielkiego wysiłku pracowników Uczelni. Wymagało także przełamania naszych własnych barier i niechęci wobec innych. Podziały, które przez pierwsze lata odczuwaliśmy, typu: my–wy, niebiescy–zieloni, lepsi–gorsi. Dziś, po 10 latach funkcjonują najczęściej w pozytywnym kontekście prostej odróżnienia części uczelni wywodzących się z uczelni technicznej („niebieskiej”) od części uczelni przyrodniczej („zielonej”).

Moje wieloletnie doświadczenie w pracy na Uczelni (8 lat na stanowisku prorektora ds. studenckich, a od 2 lat na stanowisku rektora) pozwala mi stwierdzić, że warto porzucić partykularne myślenie, wzajemne animozje i uprzedzenia, zachowawczość, konserwatyzm czy dystansowanie się od siebie. Starajmy się być bardziej otwarci na innych, poznawać siebie bliżej, budować pozytywne relacje i podejmować nowe wyzwania oraz skupiać się na tym, co nas łączy, a nie dzieli. To z pewnością ułatwi nam lepsze wzajemne funkcjonowanie i budowanie solidnej przyszłości. I ja w to wierzę.

Mimo wspomnianych problemów, ogromnych wyzwań i dużego wysiłku, związanych z integracją dwóch dużych uczelni udało się nam przez te 10 lat zdecydowanie poprawić bazę naukowo-dydaktyczną pozwalającą utrzymać dobrą pozycję na krajowym i zagranicznym rynku badawczo-edukacyjnym. Z kolei w wielu aspektach naszej działalności zostaliśmy wyróżnieni prestiżowymi nagrodami – zarówno w obszarze zarządzania i administrowania uczelnią, jak i badań naukowych oraz kształcenia. Pozwolę sobie kilka z nich przytoczyć, a także przedstawić niektóre statystyki.

Kiedy 1 stycznia 2009 r. nowa uczelnia rozpoczęła działalność, jej strukturę tworzyło 10 wydziałów (sześć z Politechniki i cztery z Akademii Rolniczej). Dziś jest ich taka sama liczba, przy czym niektóre zreorganizowały swoją strukturę i zmodyfikowały nazwy. Liczba studentów w 10-letnim okresie spadła z ok. 15 tys. do ok. 9 tys., co jest skutkiem fatalnej sytuacji demograficznej w regionie. Liczba kierunków studiów zmieniała się w czasie, najczęściej zwiększała – osiągając maksymalnie 48. Po ostatnich decyzjach senatu, liczba ich spadła do 41, co oceniam pozytywnie.

Stworzyliśmy nowoczesne obiekty i centra naukowo-dydaktyczne, w których prowadzone są badania interdyscyplinarne; przykładem są: Centrum Dydaktyczno-Badawcze Nanotechnologii, Centrum Bioimmobilizacji i Innowacyjnych Materiałów Opakowaniowych czy Regionalne Centrum Innowacji i Transferu Technologii. To ogromny i cenny potencjał, który gwarantuje studentom właściwe przygotowanie do życia zawodowego, pracownikom zaś rozwój naukowy godny współczesnych wyzwań. CBIIMO znalazło się wśród czterech

jednostek z Polski na liście 165 europejskich centrów technologicznych świadczących usługi dla małych i średnich przedsiębiorstw.

W 10-letnim okresie mury naszej uczelni opuściło ponad 26 tys. absolwentów. Tytuł profesora otrzymało 61 nauczycieli akademickich. 252 osoby uzyskały stopień doktora habilitowanego, a 519 osób uzyskało stopień doktora.

W okresie 10 lat realizowanych było kilkaset projektów finansowanych z MNiSW, NCN, NCBR, MRiRW na łączną kwotę ponad 450 mln zł oraz ze środków Unii Europejskiej na łączną kwotę ponad 8 mln EUR.

Nasz uniwersytet trzy lata temu dołączył do elitarnego grona 35 instytucji w Polsce (dziewięciu uczelni), które mogą poszczycić się logiem HR Excellence in Research, nadawanym przez Komisję Europejską jednostkom, które stają się wzorem w związku z zarządzaniem zasobami ludzkimi.

W 2017 i 2018 r. zdobyliśmy I miejsce w edycji ogólnopolskiego konkursu „Strona Internetowa bez Barier”. W rankingu uczelni i jednostek naukowych SCIMAGO opartym na bazie SCOPUS w 2018 r. ZUT znalazł się na 30 miejscu w Polsce na 95 sklasyfikowanych i na 656 miejscu na świecie na 5637 sklasyfikowanych.

W 2018 r. zostaliśmy wyróżnieni przez Prezesa Rady Ministrów odznaką honorową „Zasłużony dla Wynalazczości”. Od wielu lat utrzymujemy 2–3 pozycję w Polsce pod względem liczby i dobrej jakości wynalazków zgłaszanych do ochrony w Urzędzie Patentowym RP.

W obszarze kształcenia ogromnym sukcesem było sklasyfikowanie kierunku chemical engineering na ZUT w siódmej setce prestiżowego rankingu szanghajskiego, ponadto w 2017 roku kierunek studiów projektowanie architektury wnętrz i otoczenia uzyskał ogólnopolski certyfikat Studia z Przyszłością. Zaś Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej uzyskał środki finansowe na program pn. „Doktorat wdrożeniowy”. Nasi studenci i doktoranci są istotnymi beneficjentami różnych regionalnych, ogólnopolskich i zagranicznych konkursów.

W ostatnim czasie pozyskaliśmy znaczne środki, sięgające kilkudziesięciu milionów złotych, na realizację licznych projektów z Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego czy Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego. Realizujemy też projekty promocyjne finansowane przez Urząd Miasta.

Szanowni Państwo,

pamiętając o naszej historii i tradycjach oraz o tym, czego już dokonaliśmy, patrzmy jednak w przyszłość – wcale niełatwą. Wiele jeszcze musimy zrobić, aby znaleźć się w bezpiecznym miejscu na mapie krajowych ośrodków akademickich, jesteśmy bowiem w trakcie wdrażania ustawy 2.0, która zmienia oblicze polskiej nauki i procesu kształcenia. Jesteśmy świadomi i przygotowani do wyzwań, jakie stawia nam *Konstytucja dla nauki*. Przygotowywaliśmy się do nich wcześniej, dokonaliśmy już kilku kluczowych zmian w organizacji Uczelni. Utworzyliśmy Centrum Zarządzania Projektami oraz Dział Mobilności Międzynarodowej dla studentów i pracowników, aby w najbliższej przyszłości zwiększyć efektywność pozyskiwania funduszy zewnętrznych i podwyższyć wskaźnik umiędzynarodowienia. Dokonujemy istotnych zmian w systemie informatycznym. U uruchomiliśmy kolejny, rozbudowany, moduł software'owy dla pracowników, dokumentujący ich dorobek naukowy, potrzebny przy ewaluacji Uczelni, ocenie i nagradzaniu pracowników naukowo-dydaktycznych. Intensywnie pracujemy nad wdrożeniem kompleksowego dla

Uczelni systemu informatycznego ERP, ale też wspomagającego proces kształcenia, w tym mobilny e-dziekanat, na który zabezpieczone zostały środki finansowe.

Ponadto powołaliśmy zespół roboczy, które pracują nad przygotowaniem nowej struktury Uczelni i najważniejszych dokumentów, tj. statutu oraz regulaminów pracy i wynagrodzeń.

Nowa ustawa daje spore możliwości zmian w organizacji uczelni, badaniach i dydaktyce, ale relatywnie niewiele konkretnych rozwiązań narzuca. My sami musimy je wypracować, pamiętając,

że najistotniejszą zmianą w najbliższej ocenie jednostek naukowo-badawczych jest ewaluacja dyscyplin w ramach Uczelni, a nie wydziałów, które do tej pory zawzięcie broniły swoich terytoriów. Czas to myślenie zmienić.

Nasz uniwersytet w roku jubileuszu 10-lecia to nowoczesna baza naukowo-dydaktyczna, ale przede wszystkim duży i cenny potencjał intelektualny, który w obliczu dokonywanych zmian należy dobrze zagospodarować, ale też docenić. Mamy na uwadze to, że badania, dyscypliny naukowe nie rozwijają się przez to, że przynoszą punkty, ale dlatego, że zajmują się nimi ludzie, w których należy zainwestować. Dlatego też przygotowaliśmy projekt dodatków motywacyjnych dla pracowników uczelni, którzy wykazą się wysoką aktywnością naukową i dydaktyczną.

Czy wszystkie nasze, bardzo trudne decyzje, działania i zamierzenia podejmowane dziś oraz w najbliższej przyszłości okażą się skuteczne? Mamy nadzieję, że tak. Liczymy bardzo na zrozumienie, mądrość i zaufanie, ale także na pomoc i wsparcie naszego środowiska akademickiego w tym bardzo trudnym okresie zmian. Dlatego chcemy Was Drodzy Pracownicy, Studenci i Doktoranci na bieżąco informować o zmianach, jakie będziemy wprowadzać. Jestem przekonany, że należy podjąć ten wysiłek dla naszego wspólnego dobra.

Szanowni Państwo, Dostojni Goście, Wysoki Senacie!

Gdzie będzie ZUT w Szczecinie za jakiś czas? Będzie to zależało od wielu czynników – zarówno tych wewnętrznych i lokalnych, jak i zewnętrznych – społecznych, gospodarczych i politycznych. Ale to trudne, choć retoryczne pytania należy stawiać. Czy nadal będziemy funkcjonować we własnych strukturach, odliczając kolejne lata? Czy też w ramach Konfederacji Szczecińskich Uczelni, wspólnie realizujących niektóre działania? A może w trochę dalszej przyszłości na konsolidowanych uczelniach? Dziś jeszcze nie odpowiemy na większość tych pytań.

Wróćmy do rzeczywistości. Z tego miejsca chciałbym bardzo serdecznie podziękować byłym rektorom Politechniki i Akademii: prof. Włodzimierzowi Kiernożyckiemu i prof. Bronisławowi Dawidowskiemu za podjęcie tak trudnego zadania, jakim była fuzja obu uczelni. Także tym wszystkim, zarówno pracownikom, jak i przyjacielom Uczelni, którzy przez 10 lat czynili wiele, aby Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie był uczelnią innowacyjną, przyjazną dla studentów i pracowników, ważną dla regionu i kraju oraz aby mógł realizować tę zaszczytną misję edukacyjną i naukową.

Z okazji naszego jubileuszu pragnę wszystkim Pracownikom, Studentom i Doktorantom złożyć życzenia zdrowia, dalszego pomyślnego rozwoju osobistego i zawodowego. Czerpania zadowolenia z tego, co robicie, a obecnym na uroczystości Gościom dodatkowo owocnej, dobrej i satysfakcjonującej z nami współpracy.

Niech ZUT ma się jak najlepiej!

Walentynki na 100 par, które połączył ZUT

Byla „fontanna” czekolady, chemia w miłości i interakcja. 14 lutego br. w Centrum Dydaktyczno-Badawczym Nanotechnologii ZUT w Szczecinie spotkały się pary, które połączyły studia na Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym, Politechnice Szczecińskiej i w Akademii Rolniczej.

Połączył nas ZUT – to spotkanie, które odbyło się w ramach obchodów 10-lecia połączenia Politechniki Szczecińskiej i Akademii Rolniczej. Organizatorem spotkania było Biuro Promocji ZUT w Szczecinie. Na zaproszenie uczelni odpowiedziało ponad 100 par.

– Oboje aktywnie działaliśmy w Akademickim Klubie Turystycznym „KROKI” działającym na Politechnice Szczecińskiej, jednak w różnych okresach – wspomina Zuzanna absolwentka Akademii Rolniczej.

– Poznaliśmy się 21 lat temu w ówczesnej siedzibie klubu zwanej „piwnicą pod pocztą” na osiedlu akademickim. Maciej po kilku latach przerwy w działalności turystycznej postanowił znowu pokazać się na spotkaniu klubowym, a ja przyszedłam tego dnia na spotkanie z butelką szampana, by świętować z przyjaciółmi zakończenie studiów. Od razu wpadliśmy sobie w oko. Potem było wiele wspólnych wyjazdów na rajdy turystyczne i górskie wyprawy. Niecały rok później byliśmy już małżeństwem – powiedziała Zuzanna, która wraz ze swoim mężem (absolwentem Politechniki Szczecińskiej) wzięła udział w naukowych walentynkach.

Impreza walentynkowa rozpoczęła się 14 lutego 2019 r. w Centrum Dydaktyczno-Badawczym Nanotechnologii ZUT w Szczecinie o godz. 17.00. Podczas spotkania dr hab. Agata Markowska-Szczupak, prof. ZUT, opowiedziała absolwentom o chemii w miłości. Wykład

dotyczył chemicznych podstaw powstawania uczuć. Główną tezę prezentacji było stwierdzenie, że miłość jest chemią i że można ją opisać w sposób naukowy jako ciąg skomplikowanych reakcji. W czasie wykładu uczestnicy dowiedzieli się o chemicznych podstawach preferencji wyboru obiektu uczuć, stanu zakochania oraz kształtowania trwałej więzi między zakochanymi osobami.

Dopełnieniem wykładu prof. Agaty Markowskiej-Szczupak był stand-up naukowy dr. Szymona Drobniaka z Uniwersytetu Jagiellońskiego, podczas którego pary dowiedziały się o sposobach rozmnażania zwierząt i roślin. Doktor Drobniak odpowiedział również na drażliwe pytania absolwentów. Czy to prawda, że skarabeusz uwodzi wybrankę kulką kupy, a ślimak jest zarówno mamą, jak i tatą? Czy bakterie też chodzą na randki? A jak randkują rośliny, skoro nie potrafią chodzić? Kiedy i po co tata błaznek zamienia się w mamę? I dlaczego właściwie wrotki bdelloidalne nie potrzebują chłopaków?

Podczas tego wyjątkowego wydarzenia nie zabrakło również atrakcji – „fontanny” z czekolady, okolicznościowych koszulek, albumów ze zdjęciami i z miłosnymi historiami par, które zgłosiły chęć udziału w wydarzeniu, fotoramki, w których pary robiły sobie pamiątkowe zdjęcia. Całość spotkania umilił szczeciński zespół muzyczny PodKultura.

O godz. 21.00 z Centrum Dydaktyczno-Badawczego Nanotechnologii ZUT w Szczecinie wszystkie pary przeniosły się w do klubu studenckiego PINOKIO, gdzie odbyło się oficjalne after party w klimacie muzycznym z lat 80. i 90. ub. wieku.

Mateusz Lipka

Biuro Promocji ZUT w Szczecinie

Jubileusz na sportowo

Ponieważ sport zajmuje ważne miejsce w historii Uczelni, a od jej utworzenia mija 10 lat, aktywnie obchodzimy jubileusz. W roku jubileuszowym KU AZS ZUT i SWFiS zaplanowało 10 turniejów sportowych – 10 nie tylko z uwagi na wiek naszej jubilatki, ale również ze względu na liczbę wydziałów. Poza tym wierzymy, że sport jest zawsze strzałem w dziesiątkę.

Tradycje Akademii Rolniczej i Politechniki Szczecińskiej sięgają 70 lat, dlatego do udziału w turniejach zaprosiliśmy studentów,

absolwentów i pracowników Akademii Rolniczej, Politechniki Szczecińskiej i Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Dotychczas odbyły się trzy turnieje: piłkarski, na ergometrze wioślarskim i koszykarski. Do występu w Turnieju Legend AZS-u sekcji piłki nożnej i futsalu (19 stycznia 2019 r.) zaproszono zawodników, którzy przez ostatnią dekadę bronili barw ZUT-u na szczecińskich i ogólnopolskich boiskach. Tak jak przewidywano, część futbolistów biorących udział w turnieju, swoją przygodę studencką

10-LECIE
ZACHODNIOPOMORSKIEGO UNIwersYTETU TECHNOLOGICZNEGO
W SZCZECINIE
10 WYDZIAŁÓW 10 TURNIEJÓW

ZUTOWSKA DZIESIĄTKA

Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie

SWFiS ZUT

AZS SZCZECIN

kończyło na Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie, a zaczynało ją na Politechnice Szczecińskiej bądź w Akademii Rolniczej. Bardzo cieszy fakt, że część zawodników, chcąc wziąć udział w turnieju, pokonała tysiące kilometrów i specjalnie przybyła z Niemiec, Anglii, Austrii i Finlandii. Po rozegraniu bardzo wyrównanych spotkań, w emocjonującej atmosferze, zwycięzcą okazał się Team Red, wygrywając zaledwie punktem z Team Black. Trzecie miejsce zajął Team Blue, a zadecydował o nim bilans bramkowy, bo drużyny zajmujące 3. i 4. miejsca uzyskały taką samą liczbę punktów.

Wyróżnienia indywidualne w poszczególnych kategoriach otrzymali: najlepszy strzelec – Marcin Garlej, najlepszy bramkarz – Paweł Pakul, najlepsza założona „siatka” – Rafał Juchlke, najgorsza otrzymana „siatka” – Marcin Ścisłowski. Gośćmi turnieju byli obecny trener drużyny futsalu AZS ZUT Zbigniew Mytkowski oraz wieloletni trener sekcji Kazimierz Pielechowski.

Zima należała do futbolistów, a wraz z nadchodzącą wiosną miłośnicy wiośel i koszykówki wzięli udział w zawodach. 20 marca 2019 r. odbył się Turniej na Ergometrze Wioślarskim. Indywidualne wyścigi w kategorii kobiet i mężczyzn zgromadziły zainteresowanych studentów. Kobiety rywalizowały na dystansie 500 m, a mężczyźni na dystansie 1000 m. Oto zwycięzcy: kobiety – I miejsce Maja Bogdańska, II miejsce Karoline Kurth, III miejsce Natalia Kowalik; mężczyźni: I miejsce – Kamil Kobylarz, II miejsce Mateusz Adamkiewicz, III miejsce – Dawid Szafrank.

Pierwszego dnia wiosny trzyosobowe drużyny wystąpiły w Turnieju Koszykówki Trójek (mixty). Drużyna składała się z trzech zawodników; wymogiem była jedna kobieta w zespole. W trakcie bardzo udanych zawodów w sportowej i wyjątkowo radosnej atmosferze wyłoniono zwycięzców kolejnego turnieju z okazji 10-lecia ZUT: I miejsce – Absolwenci, II miejsce – Hjuston Rakiety, III miejsce – Rwane Dżinsy. Zawodnicy zespołu Absolwenci stanowili tron zespołów sekcji koszykówki KU AZS ZUT i przez wiele lat reprezentowali naszą uczelnię. Zawody były okazją nie tylko do sportowych zmagania, ale także do wspomnień i życzliwych spotkań byłych i obecnych koszykarek oraz koszykarzy.

Gratulujemy zwycięzcom i wszystkim zawodnikom, którzy przyjęli zaproszenie i wzięli udział w dotychczasowych turniejach! Rywalizacja w czasie zawodów ma duże znaczenie, jednak przyjacielskie spotkania zarówno kolegów z boiska, jak i osób lubiących sport są najważniejsze. Dobra zabawa, uśmiech i radość są nie mniej ważne, dlatego przyświecają naszym turniejom.

Zapraszamy do udziału w kolejnych sportowych zmaganiach! Informacje są umieszczane na stronie www.swfis.zut.edu.pl w zakładce: wydarzenia oraz w mediach społecznościowych SWFiS.

*Tekst: Agnieszka Parol
Zdjęcia: pracownicy SWFiS*

Habilitacja

Grzegorz Psuj

Rada Wydziału Elektrycznego Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie 14 marca 2019 r., na podstawie uchwały komisji habilitacyjnej i oceny dorobku naukowego oraz pracy pt. „Wieloróżdłowa eksploracja i fuzja danych na potrzeby elektromagnetycznych badań nieniszczących”, nadała dr. inż. Grzegorzowi Psujowi stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk technicznych, w dyscyplinie elektrotechnika.

Grzegorz Psuj urodził się w 1981 r. w Szczecinie. W 2000 r. ukończył liceum ogólnokształcące im. Ignacego Łukasiewicza w Policach i rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Szczecińskiej na kierunku elektrotechnika. Od 2004 r. realizował indywidualny tok studiów, które ukończył z wyróżnieniem w 2005 r. Za pracę dyplomową pt. „Identyfikacja stanu struktur przewodzących i magnetycznych metodami elektromagnetycznymi”, zrealizowaną pod opieką naukową prof. Tomasza Chadego, otrzymał nagrodę dziekana Wydziału Elektrycznego Politechniki Szczecińskiej. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 2010 r., broniąc na Wydziale Elektrycznym Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie rozprawę pt. „Fuzja wyników metod elektromagnetycznego testowania niejednorodności struktur przewodzących i magnetycznych”. Promotorem pracy doktorskiej, za którą otrzymał wyróżnienie Rady Wydziału Elektrycznego oraz nagrodę JM Rektora ZUT, był prof. Tomasz Chady.

Jego aktywność naukowa w trakcie studiów magisterskich, a następnie doktoranckich zaowocowała uzyskaniem stypendium MNiSW w roku akademickim 2003/2004 i 2004/2005, a także uzyskaniem

Nagrody im. Profesora M. Pożaryskiego za najlepszy artykuł opublikowany w czasopiśmie SEP w 2006 r.

Zainteresowania naukowe dr. inż. Grzegorza Psuja związane są z zastosowaniem wieloróżdłowej eksploracji i fuzji danych w elektromagnetycznych badaniach nieniszczących materiałów przewodzących i magnetycznych oraz dielektrycznych. Jego dorobek naukowy obejmuje ok. 65 prac, w tym 41 indeksowanych w bazie Web of Science i 47 w bazie SCOPUS. Jest współautorem dwóch patentów z zakresu konstrukcji przetworników do elektromagnetycznych badań nieniszczących. Brał udział w pięciu projektach krajowych i w czterech projektach międzynarodowych realizowanych w ramach 7. PR. Odbył kilka zagranicznych wizyt i staży naukowych, w tym najdłuższy, dwumiesięczny, w Najing University of Aeronautics and Astronautics w Chinach. Za swoją działalność naukową otrzymał trzykrotnie nagrodę JM Rektora ZUT, a w 2013 r. podczas 42. Krajowej Konferencji Badań Nieniszczących – Nagrodę im. Profesora Zdzisława Pawłowskiego. W 2015 r. przyznano mu na trzy lata stypendium MNiSW dla młodych wybitnych naukowców. Ponadto był sekretarzem i członkiem komitetów naukowych

i organizacyjnych kilku konferencji krajowych i międzynarodowych. Jest członkiem międzynarodowego stowarzyszenia IEEE, a także Polskiego Towarzystwa Badań Nieniszczących i Diagnostyki Technicznej SIMP. W 2015 r. brał udział w powołaniu redakcji *Biuletynu PTBNiDT SIMP*, w której w latach 2015–2017 pełnił funkcję zastępcy redaktora naczelnego. W 2016 roku był członkiem grupy inicjatywnej powołania agencji wydawniczej i czasopisma *Badania Nieniszczące i Diagnostyka*, w którym od 2016 roku pełni funkcję sekretarza naukowego. Za swoją działalność naukową i organizacyjną otrzymał w 2016 roku Brązową Honorową Odznakę Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich. Jest członkiem wielu komisji wydziałowych, a obecnie pełni również funkcję pełnomocnika dziekana WE ds. ankietyzacji.

Habilitacja

Piotr Salachna

Rada Wydziału Biotechnologii i Ogrodnictwa Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie 28 listopada 2018 r., na podstawie dorobku naukowego i cyklu prac ujętych pod wspólnym tytułem „Potencjał biopolimerowych otoczek w optymalizacji uprawy wybranych gatunków *Eucomis* i *Ornithogalum*”, jednogłośnie nadała dr. inż. Piotrowi Salachnie stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych, w dyscyplinie ogrodnictwo.

Piotr Salachna urodził się w 1976 r. w Dębicy. W czasie nauki w Technikum Ogrodniczym w Ropczykach zajął pierwsze miejsce w centralnym etapie Olimpiady Wiedzy i Umiejętności Rolniczych. Wybrał studia na kierunku ogrodnictwo w Akademii Rolniczej w Szczecinie ze względu na ówczesnego wykładowcę uczelni, prof. dr. hab. Kazimierza Mynetta, wybitnego uczonego w dziedzinie roślin ozdobnych. W czasie studiów odbył staże zawodowe w niemieckich i holenderskich firmach ogrodniczych

zajmujących się produkcją kwaciarską. W ramach studiów doktoranckich w Akademii Rolniczej w Szczecinie wykonał pracę doktorską, dotyczącą optymalizacji uprawy frezji, pod kierunkiem prof. dr. hab. Ludmiły Startek. W badaniach tych, dofinansowanych w ramach projektu promotorskiego KBN, ocenił wpływ chitozanu na wzrost, kwitnienie i stopień zawirusowania roślin (testy ELISA). Po uzyskaniu stopnia doktora (w 2006 r.) Piotr Salachna kontynuował swoje zainteresowania badawcze związane z grupą ozdobnych roślin cebulowych. Pracował w zespole badawczym pod kierunkiem prof. dr. hab. Artura Bartkowiaka nad wynalazkiem „Sposób wytwarzania otoczek hydrożelowych na powierzchni organów roślinnych”, który został opatentowany. Prowadzi pierwsze w Europie obszerne badania z zakresu metod uprawy i rozmnażania mało znanych afrykańskich gatunków z rodzajów *Eucomis* i *Ornithogalum*, stosowanych w ogrodnictwie i medycynie. W latach

2011–2014 kierował naukowym projektem własnym, finansowanym przez NCN, „Zastosowanie biopolimerów w uprawie, rozmnażaniu i przechowywaniu cebul eukomisi jesiennej i śniedka Saundersa”, którego część wyników wykorzystał do przygotowania prac stanowiących podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Wyniki swoich prac badawczych prezentował podczas ważnych branżowych konferencji naukowych, m.in. w trakcie 29. Światowego Kongresu Ogrodniczego w Australii (w 2014 r.) oraz Sympozjum Roślin Ozdobnych w RPA (w 2017 r.). Poza grupą roślin cebulowych w kręgu zainteresowań naukowych Piotra Salachny znajdują się zagadnienia dotyczące wrażliwości różnych gatunków roślin rabatowych na zasolenie podłoża i poszukiwanie substancji zwiększających ich odporność na stresy. W ramach tych tematów ocenia przydatność w uprawie roślin wyciągów z glonów, poli- i oligosacharydów, kwasu salicylowego, tlenu azotu i innych bioregulatorów. Niedawno rozpoczął badania dotyczące wpływu nanocząstek srebra i cynku na wzrost roślin w niekorzystnych warunkach środowiska. Aktualnie realizuje badania w ramach grantu z Narodowego Centrum Nauki pod tytułem „Czy naturalne biostymulatory wpływają na strukturę makromolekuł u roślin?”.

Na dorobek naukowy Piotra Salachny, jako autora lub współautora, składa się 179 prac, w tym 53 stanowią oryginalne prace twórcze, zaś

103 to artykuły popularnonaukowe. Liczba punktów za dotychczasowy dorobek publikacyjny wynosi 699, sumaryczny IF za prace – 22,1, a indeks Hirscha na podstawie bazy Web of Science ma wartość 5. Był proszony o wykonanie recenzji dla 15 różnych czasopism z listy JCR, w tym dla tak znaczących, jak *Environmental Science: Nano*, *Industrial Crops and Products*, *Scientia Horticulturae* czy *Molecules*. Na platformie wyszukiwania recenzentów Publons zajmuje w dziedzinie ogrodnictwa wysokie, czwarte, miejsce na świecie na podstawie liczby wykonanych dotychczas recenzji. Należy do komitetów redakcyjnych krajowych i zagranicznych czasopism naukowych, w tym *Journal of Horticulture and Plant Research* oraz *Sumerian Journal of Agriculture and Veterinary*. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Nauk Ogrodniczych oraz International Society for Horticultural Science, sekcji Ornamental Plants. Za osiągnięcia naukowe był trzykrotnie nagradzany przez Rektora ZUT w Szczecinie.

Piotr Salachna jest specjalistą z zakresu florystyki. Posiada tytuł mistrza w tym zawodzie oraz certyfikat międzynarodowego sędziego sztuki florystycznej. Jest współautorem pierwszego w Polsce programu nauczania dla zawodu florysta, wydane przez MEN w Warszawie, oraz konsultantem dwóch podręczników do nauki florystyki. Od 2009 r. kieruje Podyplomowymi Studiami Florystyka ZUT w Szczecinie (obecnie trwa IX edycja).

Tytuł Młodego Inżyniera dla Marcina Hołuba

W Pałacu Prezydenckim w Warszawie, z udziałem prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy, odbyła 27 lutego 2019 r. uroczysta gala podsumowująca XXV Plebiscyt o Tytuł Złotego Inżyniera *Przeglądu Technicznego*.

Najważniejszymi uczestnikami Gali było 25 laureatów – inżynierów: młodych, wyróżnionych, srebrnych, złotych, diamentowych oraz honorowych, a także trzech złotych inżynierów ćwierćwiecza plebiscytu.

Finał Plebiscytu o tytuł „Złotego Inżyniera” był świętem środowiska technicznego, a rocznicowy charakter dodał mu specjalnego znaczenia. Na łamach 153-letniego *Przeglądu Technicznego* niejednokrotnie opisywano sukcesy polskich inżynierów w różnych okresach historii, nie zapominając o uwarunkowaniach, w jakich przyszło im działać. Praca zawodowa laureatów wszystkich edycji plebiscytu przypadła na trudny czas transformacji oraz uczenia się zasad wolnego rynku. Musieli szybko przechodzić kurs ekonomii i prawa. Często nauka ta była bolesna, ale za to sukcesy sprawiały wielką satysfakcję. Wielu laureatów ma już na swym koncie różnorodne odznaczenia, wyróżnienia i tytuły oddające ich ogromny dorobek zawodowy.

Wśród laureatów, którzy odebrali nagrody z rąk Prezydenta RP, znalazł się dr hab. inż. Marcin Hołub, prof. ZUT – pracownik Katedry Elektroenergetyki i Napędów Elektrycznych Wydziału Elektrycznego, który otrzymał tytuł Młodego Inżyniera 2018; specjalista energoelektronik, kierownik europejskiego projektu STEP, zaangażowany w badania w obszarach przekształcania energii, elektromobilności, plazmy niskotemperaturowej, autor wielu prac i patentów (transport bezemisyjny, energia odnawialna, plazma nietermiczna). Specjalizuje się w energoelektronice, elektromobilności, plazmach nietermicznych, zanieczyszczeniach powietrza, dezodoryzacji.

Każdego roku, wręczając dyplomy i statuetki laureatom, wybrany przez czytelników spośród kandydatów prezentowanych przez cały rok, można stwierdzić, że polscy inżynierowie nadążają za rewolucyjnymi zmianami w nauce, technice i gospodarce.

Od wielu też lat polscy inżynierowie, niezależnie od specjalizacji, dużą wagę przykładają do ekologii i zrównoważonego rozwoju. Warto przypomnieć, iż w czasach, gdy środowisko naturalne przegrywało

z techniką, to właśnie inżynierowie zaczęli szukać rozwiązań ekologicznych. Idea zrównoważonego rozwoju, program EUROPA 2030 w wielu swych aspektach potwierdza, iż bez inżynierów nie można realizować programu rozwoju uwzględniającego czynniki ludzkie, kulturalne, ekonomiczne i techniczne.

Laureaci plebiscytu *Przeglądu Technicznego* swoją pracą potwierdzają, że inżynierowie zdają sobie sprawę z tego, że twórczość techniczna wykracza obecnie poza obszar czystej technologii. Natomiast tytuł Honorowy Złoty Inżynier dowodzi, iż wiedza ścisła i pragmatyzm inżynierski umożliwiają osiągnięcie sukcesów w innych zawodach. Laureaci podkreślają, iż sposób myślenia, jakiego nauczyli się na studiach technicznych, jest niejednokrotnie pomocny w ich karierach. Będąc inżynierem, można być sławnym śpiewakiem operowym, wybitnym lekarzem, satyrykiem, dziennikarzem, bankowcem, a nawet politykiem.

Patronem medialnym Gali XXV Plebiscytu o Tytuł Złotego Inżyniera było Polskie Radio SA.

Zdjęcie: Jakub Szymczuk/KPRP

Źródło: <https://enot.pl/aktualnosci/item/1362-xxv-gala-plebiscytu-zloty-inzynier>

Ważne nagrody dla pracowników Wydziału Informatyki

Naukownicy z Wydziału Informatyki ZUT otrzymali nagrody dla najlepszych publikacji w 2017 r. w czasopiśmie *Circuits, Systems and Signal Processing*. Sukces odniósł artykuł, napisany przez dr Dorotę Majorkowską-Mech oraz prof. Aleksandra Cariowa z Katedry Architektury Komputerów i Teleinformatyki, zatytułowany „A low complexity approach to computation of the discrete fractional fourier transform”.

Artykuł ten został wytypowany przez powołaną w tym celu grupę międzynarodowych niezależnych ekspertów i został nominowany do dwóch spośród trzech nagród fundowanych corocznie przez to czasopismo. Obie nagrody zostały mu przyznane. Pierwsza z nich to the Sydney R. Parker Best Paper Award za najlepszy artykuł w dziedzinie przetwarzania sygnałów; druga nagroda to M.N.S. Swamy Best Paper Award za najlepszy artykuł opublikowany w tym czasopiśmie w latach 2016–2017. Ta ostatnia nagroda przyznawana jest tylko jednej publikacji, tej najlepszej, niezależnie od dziedziny, której dotyczy praca.

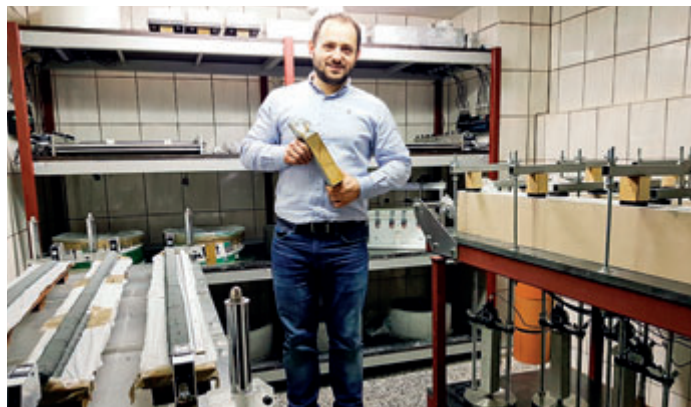
Czasopismo *Circuits, Systems and Signal Processing* zostało powołane w 1982 r. Jest to renomowany periodyk znajdujący się na liście

JCR od momentu powstania. Publikowane są w nim prace wybitnych naukowców z całego świata. Jest wydawane przez Springer Birkhäuser w Nowym Jorku.

Remigiusz Olejnik

Nagroda Ministra Inwestycji i Rozwoju dla Adama Zielińskiego

Ogłoszenie wyników oraz wręczenie nagród i wyróżnień laureatom edycji 2018 Konkursu o nagrodę Ministra Inwestycji i Rozwoju za wybitne osiągnięcia twórcze w dziedzinach architektury i budownictwa oraz planowania i zagospodarowania przestrzennego odbyło się 12 lutego 2019 r. podczas uroczystego otwarcia Międzynarodowych Targów Budownictwa i Architektury BUDMA 2019 w Poznaniu.

W tegorocznej edycji nagrodę za rozprawę doktorską pt. „Skurcz autogeniczny betonów samozagęszczalnych” otrzymał dr inż. Adam Zieliński, adiunkt z Katedry Konstrukcji Żelbetowych i Technologii Betonu z Wydziału Budownictwa i Architektury ZUT. Praca wnosi istotny wkład w rozwój technologii betonów nowej generacji, ze szczególnym uwzględnieniem betonów samozagęszczalnych o niskim wskaźniku wodno-cementowym. Rozprawa doktorska została zwieńczona trzema patentami na wynalazki, publikacjami

w czasopismach naukowych, w tym z listy filadelfijskiej, wystąpieniami na międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych. Publiczna obrona rozprawy doktorskiej dr. inż. Adama Zielińskiego odbyła się 7 czerwca 2018 r. na Wydziale Budownictwa i Architektury ZUT. Promotorem pracy była dr hab. inż. Maria Kaszyńska, prof. ZUT, a recenzentami byli prof. dr hab. inż. Kazimierz Flaga z Politechniki Krakowskiej i prof. dr hab. inż. Andrzej Garbacz z Politechniki Warszawskiej. Na wniosek obu recenzentów rozprawa doktorska Uchwałą Rady Wydziału Budownictwa i Architektury ZUT z 13 czerwca 2018 r. uzyskała wyróżnienie.

Materiały WBiA

Piotr Salachna laureatem konkursu Narodowego Centrum Nauki

Narodowe Centrum Nauki (NCN) ogłosiło wyniki konkursu MINIATURA 2, w którym pozytywną opinię o finansowaniu otrzymał projekt badawczy autorstwa dr. hab. inż. Piotra Salachny z Katedry Ogrodnictwa Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa ZUT w Szczecinie. Tytuł nagrodzonego projektu brzmi: „Czy naturalne biostymulatory wpływają na strukturę makromolekuł u roślin?”

Pełne listy laureatów konkursu dostępne są na stronie internetowej NCN: www.ncn.gov.pl/konkursy/wyniki/miniatura2.

Maria Sus

Nauczyciel akademicki na medal

Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie (ZUT) ma nauczyciela na medal. Doktor inż. Marta Piątek-Hnat w plebiscywie *Głosu Szczecińskiego* pokonała 120 pracowników naukowo-dydaktycznych uczelni z województwa zachodniopomorskiego i otrzymała tytuł NAUCZYCIELA AKADEMICKIEGO NA MEDAL. Doktor inż. Marta Piątek-Hnat jest pracownikiem naukowo-dydaktycznym na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej ZUT w Szczecinie w Instytucie Polimerów.

Czy zaskoczyła Panią ta nominacja?

Nominacja bardzo mnie zaskoczyła. Jestem nauczycielem akademickim, który rzetelnie przygotowuje się do zajęć dydaktycznych. Myślę, że jestem pomocna dla studentów i staram się, żeby jak najwięcej wiedzy wynieśli z moich zajęć, tak żeby mogli to wykorzystać w przyszłej pracy zawodowej (w przemyśle) lub naukowej. Bardzo cenię sobie pracę ze studentami. To oni mnie często inspirują i to dla nich chcę być jak najlepszym nauczycielem. Myślę, że gdzieś podświadomie wiedziałam, że jestem lubiana, ale nie sądziłam ze zostanę nominowana do takiej nagrody. Dlatego jest mi niezmiernie miło, że ta nominacja wyszła od studentów.

Jak rodzina i znajomi zareagowali na wygraną?

Moja rodzina i znajomi bardzo się ucieszyli z mojej wygranej. Dostałam bardzo dużo wiadomości z gratulacjami. Było również wiele pozytywnych informacji pod postami w mediach społecznościach. Wszystkie gratulacje bardzo mnie ucieszyły, a dodatkowo usłyszałam mnóstwo pozytywnych opinii od moich wychowanków (dyplomantów których wypromowałam), studentów oraz członków koła naukowego (Alpha-Reaktywni), którego opiekunem jestem od 2017 r. Padały m.in słowa: „Należała się Pani wygrana”, „Najlepsza Pani Doktor”; były też komentarze: „ZUT górą”.

Co w pracy nauczyciela uważa Pani za najważniejsze?

Najważniejsze w pracy nauczyciela według mnie jest bycie profesjonalnym, komunikatywnym, otwartym na współpracę, obiektywnym, zorganizowanym i wyrozumiałym. Ważne jest, żeby posiadać dużą wiedzę i umieć ją przekazać studentom. Ważne jest również aby być otwartym na nowości w dziedzinie, jaką się reprezentuje – tu nie może być mowy o rutynie. A poza tym trzeba mieć pogodne usposobienie i zamiłowanie do pracy.

Opracowanie: Anna Dąbkowska
Zdjęcia: archiwum prywatne Nagrodzonej

Ambasador z Litwy z wizytą u JM Rektora

15 marca br. JM Rektor Jacek Wróbel gościł Eduardasa Borisovasa – ambasadora Republiki Litewskiej w Polsce, który przybył z oficjalną wizytą na Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie. Ambasador odwiedził Szczecin po raz pierwszy od objęcia stanowiska. Przedmiotem spotkania były rozmowy na temat dotychczasowej i przyszłej współpracy.

Opr. A.D.

Współpraca z DB Port Szczecin

DB Port Szczecin

Na Wydziale Techniki Morskiej i Transportu, 11 grudnia 2018 r., odbyło się uroczyste podpisanie listu intencyjnego dotyczącego współpracy naukowo-technicznej pomiędzy Wydziałem Techniki Morskiej i Transportu ZUT w Szczecinie, reprezentowanym przez dziekana Wydziału Macieja Taczalę, a DB Port Szczecin Sp. z o.o., reprezentowanym przez Daniela Saara, członka Zarządu.

Celem współpracy stron jest prowadzenie prac badawczych, rozwojowych i wdrożeniowych w zakresie zapewnienia energooszczędności kontenerów chłodniczych przechowywanych na placach składowych w portach, na terenach terminali przeładunkowych oraz na statkach. Współpraca ta umożliwi też realizację praktyk programowych przez studentów wydziału na terenie Spółki.

DB Port Szczecin jako portowy przeładowca ma bogate doświadczenie w przeładunkach drobnicy, sięgające lat 50. XX w. Do głównych grup ładunkowych DB Port Szczecin należą kontenery oraz drobnica zjednostkowana, tj. wyroby stalowe, metale nieżelazne, granity, celuloza i papier.

Firma wywodzi się ze spółki przeładunkowej Drobni Port Szczecin, połączonej z funkcjonujących na początku lat 90 ub. w firm „EWA Stevedoring”, „Łasztownia” i „Starówka”. Wcześniej, od lat 50. XX w., działalność portowa była prowadzona w ramach Zespołu Portów Szczecin i Świnoujście. W 1994 r. utworzono Wolny Obszar

Celny, który swoją oficjalną działalność rozpoczął w roku następnym. Następnie w roku 2008 firma została przejęta przez PCC Rail S.A. i zmieniła nazwę na PCC Port Szczecin Sp. z o.o. Tymczasem oddano miastu nabrzeże Starówka. W roku 2009 spółka została przejęta przez Grupę Deutsche Bahn, która 13 października 2009 r. przekształciła się w DB Port Szczecin. Po dwóch miesiącach podpisano z ZMPSiŚ umowę dzierżawy nabrzeża Fińskiego (miejsce nowego terminala kontenerowego). W kolejnych latach zintensyfikowano działania inwestycyjne w supra- i infrastrukturę nowego terminala kontenerowego.

Materiały WTMiT

Szybkie „randki” na najwyższym poziomie

W ramach projektu „Rzecznicy Nauki”, który służy inicjowaniu i wzmacnianiu współpracy pomiędzy dziennikarzami a naukowcami, 6 grudnia 2018 r. w sali konferencyjnej rektoratu spotkali się przedstawiciele środowisk naukowych i medialnych Szczecina

Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie wziął udział w 5. edycji spotkań, które prowadzone są w formule tzw. szybkich randek. Na spotkanie zorganizowane przez ZUT, przy współpracy Stowarzyszenia Rzecznicy Nauki oraz Centrum Nauki Kopernik w Warszawie, przyszło 17 osób – 9 naukowców i 8 dziennikarzy.

Za przebieg spotkania oraz za poprowadzenie szkolenia dla naukowców odpowiedzialny był Dariusz Aksamit ze Stowarzyszenia Rzecznicy Nauki, za organizację szybkich „randek” w Szczecinie – koordynator lokalny Mateusz Lipka z Biura Promocji ZUT w Szczecinie.

Spotkanie trwało 3 godziny, a uczestniczyło w nim dziewięciu naukowców z Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie: mgr inż. Adrian Augustyniak (WBiHZ), mgr inż. Cezary Wernik (WI), mgr inż. Piotr Trojanowski (WTMiT), dr inż. Dariusz Grzesiak (WIMiM), mgr inż. Mateusz Techman (WBiA), mgr inż. Witold Sosnowski WNoZiR, dr inż. Magdalena Zdanowicz (WTiCh), mgr inż. Wojciech Ignaczak (WTiCh), dr hab. inż. Marcin Hołub (WE).

Wśród dziennikarzy znaleźli się przedstawiciele z siedmiu szczecińskich redakcji: Alicja Szymańska – TVN 24, Małgorzata Klimczak – *Głos Szczeciński*, Małgorzata Mischczuk – TVP 1, Grzegorz Kluczyński – ESKA INFO SZCZECIN, Małgorzata Tobiasz – Radio Plus Szczecin, Anna Łukaszek – Radio Szczecin, Alicja Wirwicka – Radio Eska, Radio WAWA, Onet.pl, Aneta Łuczowska – RMF FM.

Opracowanie: Mateusz Lipka

Różowy „bezstres” ze Stowarzyszeniem Amazonek „Agata”

Studium Wychowania Fizycznego i Sportu jest organizatorem licznych przedsięwzięć. Tym razem skupiło się na paniach z ZUT i zaproponowało spotkanie w ramach profilaktyki raka piersi. Warsztaty, które odbyły się 25 kwietnia 2019 r., przeprowadziły doświadczone instruktorki ze szczecińskiego Stowarzyszenia Amazonek „Agata”. Otrzymana wiedza została podana w bezstresowej dawce, z dużym humorem. Wykorzystywany w czasie szkolenia fantom, wnikliwie badany przez uczestniczki, ujawnił niepokojące objawy, na które każda kobieta powinna zwracać uwagę. Jesteśmy pod wrażeniem zarówno wiedzy, jak i optymizmu „amazonek”. Rady, jak

zapewniać sobie „bezstres” także w kwestiach profilaktyki, przyjęte zostały z dużym entuzjazmem.

Stowarzyszenie Amazonek „Agata” w Szczecinie, jako organizacja pozarządowa zostało powołane do życia w czerwcu 1993 r. z inicjatywy kobiet dotkniętych chorobą nowotworową piersi. Obecnie

stowarzyszenie zrzesza ponad 200 członkiń. Cele działania stowarzyszenia, konsekwentnie realizowane od 20 lat to:

- Rehabilitacja fizyczna i psychiczna kobiet po chirurgicznym leczeniu raka piersi: odzyskiwanie i podtrzymywanie sprawności fizycznej poprzez prowadzenie odpowiedniej rehabilitacji ruchowej; psychoterapia prowadzona indywidualnie i zespołowo, wzajemna nieprofesjonalna pomoc oraz wsparcie psychiczne.

- Patronowanie podstawowej działalności, jaką jest praca ochotniczek – kobiet po leczeniu raka piersi, które po odpowiednim

przeszkoleniu udzielają wsparcia psychicznego i informacji chorym kobietom przed operacją i po niej.

- Działanie służące profilaktyce nowotworowej piersi.
- Współpraca z rodzinami chorych kobiet.

Stowarzyszenie wydaje bezpłatny *Biuletyn Informacyjny*, w którym poruszane są sprawy profilaktyki nowotworowej piersi, który stanowi forum wypowiedzi dla wszystkich zainteresowanych tym tematem.

Tekst i zdjęcie: Agnieszka Parol

Więcej informacji: <http://amazonki.szczecin.pl/>

Moc Naukowców. Maturzyści sprawdzali ofertę ZUT-u

Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie 15 marca 2019 r. otworzył przed maturzystami drzwi swoich pracowni, laboratoriów i sal wykładowych. Moc Naukowców, która co roku organizowana jest przez ZUT, to coś więcej niż dni otwarte. To doskonała okazja na poznanie naszej uczelni od środka.

Na 10 wydziałach naszej uczelni przyszli studenci mieli możliwość spotkania się i porozmawiania z naukowcami, wykładowcami i ze studentami. Nie zabrakło pytań związanych z nauką, warunkami studiowania i zasadami rekrutacji.

W 2018 r. Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie znalazł się wśród najlepszych uczelni na świecie. „Lista szanghajska” to zestawienie szkół wyższych według Uniwersytetu Jiao Tong w Szanghaju.

Nasi doktoranci i naukowcy mają duże osiągnięcia naukowe i są doceniani na całym świecie. Zanim jednak do tego dojdzie, trzeba przejść przez proces kształcenia, zakochać się w nauce i poświęcić jej swoje życie. Podczas Mocy Naukowców uczniowie ze szkół średnich nie nudzili się, mieli do wyboru 14 modułów tematycznych na wydziałach ZUT-u i moduł ogólny – podsumowujący w Centrum Dydaktyczno-Badawczym Nanotechnologii ZUT w Szczecinie, podczas którego przedstawiono im zasady rekrutacji.

Zajęcia przygotowane przez naszych wykładowców w ramach Mocy Naukowców wprowadziły ich w fascynujący świat nauki. Mamy nadzieję, że dni otwarte, które odbyły się w połowie marca br. to początek pięknej przygody z naszą uczelnią.

Mateusz Lipka

Biuro Promocji ZUT w Szczecinie

Czytelnia na WBiA w nowej odsłonie

Dla Czytelni Wydziału Budownictwa i Architektury 11 grudnia 2018 r. to ważna data. Tego właśnie dnia po ponad pięciu latach Czytelnia wróciła do swojej stałej siedziby w budynku Wydziału, rozpoczynając funkcjonowanie w nowoczesnym, zmodernizowanym wnętrzu. Pomieszczenia zostały poddane gruntownej, kompleksowej przebudowie. Zakres remontu obejmował: przebudowę ścian zewnętrznych z wymianą stolarki okiennej, zmianę układu ścian wewnętrznych, wymianę wszystkich instalacji,

zupełnie nowe wyposażenie części przeznaczonej dla użytkowników oraz magazynów.

Od pierwszych dni działania nowej biblioteki hitem stały się dwa wyciszone przeszklone pomieszczenia do pracy grupowej, oferujące 18 miejsc do pracy. Można również popracować samodzielnie przy wydzielonych 9 stanowiskach przeznaczonych do pracy indywidualnej. Przy każdym stanowisku można podłączyć własny laptop i skorzystać z bezprzewodowego internetu WiFi; można też uzyskać

dostęp do sieci tradycyjnie przy użyciu komputerów stacjonarnych. Są również indywidualne szafki na podręczne rzeczy. W sumie nowa czytelnia oferuje 51 miejsc do pracy.

Do przechowywania czasopism w magazynie przeznaczone są regały przesuwne gwarantujące maksymalne wykorzystanie przestrzeni. Ze względu na znaczne obciążenie konstrukcji zakres inwestycji obejmował również wzmocnienie stropów w tej części biblioteki.

Poprawił się również komfort pracy pracowników – mogą oni teraz korzystać z estetycznego i posiadającego niezbędne wyposażenie pomieszczenia socjalnego. Podczas letnich upałów optymalną temperaturę zapewniała uruchomiona po licznych testach klimatyzacja.

Studenci i pracownicy naukowcy polubili nową siedzibę, o czym świadczy znaczny wzrost frekwencji, w porównaniu z analogicznym okresem roku ubiegłego. Wreszcie Wydział Budownictwa i Architektury posiada czytelnię, której standard odpowiada nowoczesnej europejskiej uczelni.

Środki finansowe na realizację inwestycji pochodziły z budżetu uczelni oraz Wydziału Budownictwa i Architektury. Za projekt odpowiada pracownia projektowa „Urbicon”.

Zapraszamy do odwiedzania nowej, lepszej czytelnicy Wydziału.

*Joanna Rudna
Biblioteka Główna*

„Bombowe” ferie w Ostoi

Dużym sukcesem zakończyła się tegoroczna edycja „Półkolonii z eksperymentami” zorganizowanych w dniach 4–8 lutego br. W tym roku, tak jak w latach poprzednich, gościliśmy najmłodszych uczestników z okolic Szczecina oraz, co nas bardzo cieszy, dzieci pracowników ZUT.

Podczas realizowanych zajęć zapewniono uczestnikom wiele niesamowitych wrażeń: dzieci miały możliwość wykonania wielu efektywnych kolorowych eksperymentów – sprawdzały m.in., czy balon może tańczyć, czy jajko może skakać, czy można „pokolorować” rośliny barwnikami, czy da się zrobić tęczę z cukierków. Dzieci zostały wprowadzone w świat ekologii poprzez tworzenie ciekawych prac plastycznych różnymi technikami, w tym także z wykorzystaniem materiałów recyklingowych. Podczas zajęć robiły wspólnie świeczniki, lampy lawa, pachnące mydélka i wiele innych. Nie zabrakło

oczywiście licznych gier i zabaw na świeżym powietrzu (tropiliśmy m.in. ślady dzików). Pogoda nam dopisała, więc energii wystarczyło także na wesołe harce w parku. Fantastycznym zakończeniem turnusu było ognisko z pieczeniem kiełbasek.

Realizacja wypoczynku przyczyniła się do poznania oraz rozwijania zainteresowań dzieci, jednocześnie uwarżliwiając je na konieczność poszanowania otaczającego nas środowiska naturalnego. Nasi uczestnicy nawiązali nowe przyjaźnie, mieli możliwość poznania swoich mocnych stron, a także sprawdzenia się w pracy zespołowej. Otrzymaliśmy wiele pozytywnych informacji od dzieci i rodziców, za co serdecznie dziękujemy.

Zapraszamy serdecznie do naszego ośrodka na półkolonie letnie!

Tekst i zdjęcia: Aleksandra Rosińska

Sukcesy za oceanem

Na Wydziale Budownictwa i Architektury ZUT działa oddział studencki Amerykańskiego Instytutu Betonu (ACI). Przez ostatnich kilka miesięcy studenci trzeciego roku budownictwa przygotowali się do wyjazdu na międzynarodową konferencję naukową zorganizowaną przez ACI w Quebec City w Kanadzie w dniach 24–26 marca br. Członkowie oddziału otrzymali pełne stypendium wyjazdowe od zarządu American Concrete Institute w wysokości 5000 dolarów amerykańskich, aby przybyć na konferencję i móc uczestniczyć w dwóch konkursach – Eco Concrete i Mortar Workability.

Oba konkursy stanowiły niemałe wyzwanie i wymagały szczegółowego zapoznania się z ciekawymi, aczkolwiek trudnymi zagadnieniami. Konkurs Eco-Concrete zakładał zaprojektowanie ekologicznego betonu, który miał wykazywać największe możliwe ograniczenie negatywnego wpływu na środowisko zewnętrzne względem betonu bazowego (również zaprojektowanego przez zespół). Wpływ środowiskowy był rozpatrywany pod kątem emisji spalin i zanieczyszczeń, rakotwórczości, globalnego ocieplenia, efektu cieplarnianego. Wymuszało to zapoznanie się z zagadnieniami nakładów energetycznych rozciągających się na przetworzenie poszczególnych materiałów oraz ich transportu do laboratorium (sposób transportowania oraz odległości, jakie przebyły komponenty). Dodatkowym utrudnieniem był fakt, że oprócz aspektu ekologicznego wymagane było zachowanie właściwości mechanicznych betonu (wytrzymałości na ściskanie oraz rezystywności). Uwzględniając wszystkie te kwestie, studenci zdecydowali się ostatecznie na wykorzystanie w składzie ekobetonu regionalnych odpadów. Postawili na popiół lotny z Zespołu Elektrowni Dolna Odra oraz na kruszywo z recyklingu w postaci skruszonego betonu. Na konferencję przygotowali próbki cylindryczne betonu bazowego i ekobetonu oraz wykonali plakat promujący zaprojektowany beton. Podjęte decyzje okazały się trafne – drużyna ze szczecińskiego oddziału ACI zajęła trzecie miejsce wśród 23 drużyn.

Równie wielkim sukcesem może się pochwalić zespół startujący w konkursie Mortar Workability. Drużyna miała za zadanie zaprojektować zaprawę, która w jak najkrótszym czasie wypełniłaby przygotowaną formę w kształcie napisu „ACI”. Projektowana mieszanka musiała wykazywać się wysoką płynnością oraz odpornością

na segregację składników. Wiele emocji budził fakt, że projektowana mieszanka miała zostać przygotowana podczas trwania konferencji pod czujnym okiem sędziów i przy bezpośredniej rywalizacji z innymi drużynami. Rygorystyczny regulamin konkursowy określał nie tylko maksymalny współczynnik wodno-cementowy mieszanki na poziomie $w/c = 0,5$, ale również minimalną ilość kruszywa oraz maksymalną zawartość dodatków mineralnych. Studenci ze Szczecina wiele popołudni spędzili w laboratorium, testując przeróżne warianty mieszanki. Osiągnięcie satysfakcjonujących wyników wymagało przeprowadzenia analiz wpływu poszczególnych składników na właściwości reologiczne zapraw, aby ostatecznie wytypować mieszankę spełniającą wszystkie kryteria. Do Kanady studenci polecili z odmierzonymi składnikami. Przygotowana na miejscu mieszanka wypełniła formę w czasie 8,72 sekundy, co ostatecznie zagwarantowało drugie miejsce wśród 34 drużyn startujących w konkursie.

Nasz oddział w konkursie Eco Concrete reprezentowali: Katarzyna Wedler, Aleksandra Krzęćko oraz Patryk Zegadło, natomiast w Mortar Workability rywalizacji z innymi drużynami podjęli się: Weronika Gajdecka, Małgorzata Wanat, Mateusz Sienkiewicz. Obie drużyny były wspierane przez opiekuna szczecińskiego oddziału ACI dr hab. inż. Marię Kaszyńską, prof. nadzw. ZUT, prezydenta oddziału mgr. inż. Szymona Skibickiego, wiceprezydenta oddziału – mgr. inż. Karola Federowicza oraz konsultanta naukowego dr. inż. Adama Zielińskiego.

Do obu konkursów przystąpiło wiele uniwersytetów z całego świata. Rywalizacja do samego końca budziła duże emocje zarówno wśród studentów, jak i starszych, bardziej doświadczonych, uczestników konferencji, którzy mieli okazję obserwować starania młodych zespołów. Członkowie szczecińskiego oddziału ACI z uśmiechem i wielką radością odebrali nagrody. Jest to wybitne osiągnięcie, które wynagrodziło ogrom pracy i czasu, jaki studenci i doktoranci z ZUT poświęcili na przygotowania. Pełni wrażeń i nowych doświadczeń przygotowują się do kolejnego konkursu organizowanego przez American Concrete Institute, który odbędzie się w październiku 2019 r. w Cincinnati w USA.

Katarzyna Wedler, Weronika Gajdecka

Pobyty dydaktyczny Erasmus Plus – Uniwersytet Wileński, Litwa

„Jest błogosławieństwem, jeśli ktoś otrzymał od losu takie miasto studiów szkolnych i uniwersyteckich, jakim było Wilno, miasto dziwaczne, barokowej i włoskiej architektury przeniesionej w północne lasy i historii utrwalonej w każdym kamieniu [...]”

Czesław Miłosz

Przygotowując się do kolejnego wyjazdu dydaktycznego w ramach programu Erasmus Plus, nie przypuszczałam, że przede mną podróż, która na zawsze pozostanie w moim sercu. Nie sądziłam także, że jeszcze jakkolwiek inny widok, niż ten z okien Uniwersytetu Rolniczego w Islandii na rozległą dymiącą krainę lodu, zaprze mi dech w piersi.

Wilno przywitało mnie pierwszym niedzielnym, ciepłym, wiosennym powiewem wiatru i głośnym biciem dzwonów z dzwonnicy przy bazylice archikatedralnej. Zaraz po przybyciu do hotelu postanowiłam nie tracić ani czasu, ani pięknej słonecznej pogody i wyruszyłam zwiadać miasto. Kolejne godziny spędziłam, spacerując zauroczona ulicami, którymi przechadzali się Adam Mickiewicz, Juliusz Słowacki, Ignacy Kraszewski, Czesław Miłosz, Józef Piłsudski. Piękno tego miasta i jego niezwykła historia, powietrze nasycone poezją i filozofią przyprawiło mnie o zawrót głowy. Oczarowana i nieco oszołomiona dotarłam do pierwszego celu mojej podróży – ulokowanej w centrum miasta najstarszej części Uniwersytetu Wileńskiego (lit. *Vilniaus Universitetas*). To tutaj król Polski Stefan Batory w 1579 roku przekształcił kolegium Jezuitów w uczelnię wyższą, która do dziś imponuje swoim naukowym dorobkiem, dostojeństwem i okazałością. Przez ponad pięć stuleci Uniwersytet w Wilnie wykształcił wielu wybitnych twórców, artystów i naukowców.

Dziś strukturę Uniwersytetu Wileńskiego tworzą m.in. wydziały filologii, prawa, matematyki i informatyki, zarządzania i biznesu, fizyki i medycyny, gdzie na wszystkich kierunkach wykłada się głównie w języku angielskim. Odrębną jednostką stanowi Centrum Nauk o Życiu (Life Sciences Center), gdzie w następnych dniach miałam przeprowadzić wykłady i seminaria dla studentów biologii. Nie chcąc się spóźnić w poniedziałek na umówione pierwsze spotkanie i chcąc uniknąć kłopotów związanych ze znalezieniem nieco oddalonego od Starego Miasta centrum, postanowiłam się tam udać jeszcze tego samego dnia. Ku mojemu zaskoczeniu, mimo że było niedzielne późne popołudnie, na terenie centrum, „kręciło” się sporo studentów. Obecnie na całym Uniwersytecie Wileńskim studiuje ponad 20 tysięcy studentów, dla których zarówno uniwersyteckie biblioteki, jak i laboratoria otwarte są przez 24 godziny siedem dni w tygodniu. Nie dziwi zatem nikogo, że akademickie życie tętni tutaj nieustannie. Centrum Nauk o Życiu posiada nowoczesne, doskonale wyposażone

sale wykładowe i laboratoria, w których studenci studiują biochemię, biofizykę, genetykę, biologię molekularną i neurobiologię. Szczególnie ta ostatnia cieszy się ogromnym zainteresowaniem. Potężne dofinansowanie ze środków Unii Europejskiej pozwoliło władzom uczelni na stworzenie wręcz wymarzonych warunków do studiowania. Studenci mają własne średnio trzyosobowe pokoje, w których mogą w ciszy i spokoju uczyć się, czy pisać swoje prace dyplomowe. Są miejsca w których mogą odpocząć, a nawet świetlice, w których dla relaksu mogą m.in. pograć w ping-ponga. Wszystko to sprawia, że na terenie centrum panuje niezwykła akademicka atmosfera. Niepokój może wzbudzać jedynie informacja dotycząca kosztów studiowania. Za jeden rok akademicki na większości kierunków trzeba zapłacić średnio od 4000 do 5000 EUR. Wyjątek stanowi medycyna – łączny koszt 6-letnich studiów lekarskich wynosi 66000 EUR (11 000 EUR za rok); rok akademicki na 5-letnich studiach stomatologii to 12960 EUR. Ewentualne koszty związane z podjęciem studiów wyższych niewątpliwie zmuszają przyszłego studenta do zastanowienia się i dokonania wyboru kierunku, związanego ściśle z zainteresowaniami i przyszłą karierą zawodową. Tym, którzy się zdecydują na rozpoczęcie studiów, Uniwersytet Wileński oferuje refundację i bogatą ofertę stypendialną. W efekcie tych działań większość studentów nie ponosi żadnych kosztów związanych ze studiowaniem.

Mój pobyt w Centrum Nauk o Życiu, w ramach wymiany dydaktycznej programu Erasmus Plus, pozwolił mi na poszerzenie moich naukowych horyzontów, wymianę doświadczeń i poglądów, podniesienie kwalifikacji, a co najważniejsze sprawił mi dużo radości i satysfakcji; również mi udzieliła się panująca tam niezwykła atmosfera. Zdecydowałam się na wizytę w Wilnie ze względu na swoich przodków pochodzących z Wileńszczyzny. Modlitwa nad grobami moich pradziadków, pierwsze spotkanie z członkami rodziny, której udało się przeżyć wywózkę na daleką Syberię, zaduma na cmentarzu na Rossie, gdzie pochowano matkę i serce Józefa Piłsudskiego, wizyta w domu, w którym mieszkał Adam Mickiewicz, Ostra Brama i obraz Matki Boskiej Królowej Polski a także wiele innych chwil wzruszenia sprawiło, że Wilno zawiązało mi sercem i duszą.

dr hab. inż. Katarzyna Michałek
WBiHZ Katedra Fizjologii, Cytobiologii i Proteomiki

Plac Katedralny, dzwonnica i bazylika archikatedralna św. Stanisława Biskupa i św. Władysława

Wileński Uniwersytet, Centrum Nauk o Życiu (Vilnius University, Life Sciences Center)

Z Erasmusem Plus do Czech

W dniach 8–12 kwietnia 2019 r. przebywałam na stażu dydaktycznym w ramach programu Erasmus Plus w School of Business Administration w Karwinie w Czechach. W tym okresie uczelnia była organizatorem International Week, którego celem było zgromadzenie wykładowców akademickich oraz pracowników z uniwersytetów partnerskich z całego świata zaangażowanych we wszelkie aspekty stosunków międzynarodowych oraz programów wymiany. W wydarzeniu wzięło udział 45 uczestników z 11 różnych krajów (ze Słowacji, z Polski, Węgier, Niemiec, Belgii, Francji, Finlandii, Chin, Wielkiej Brytanii i Holandii) oraz 25 uczestników z samych Czech. Z Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, poza mną (Wydział Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki), była także prof. Grażyna Karmowska z Wydziału Ekonomicznego. Celem wyjazdu było zdobycie nowych umiejętności dydaktycznych, wymiana doświadczeń zawodowych z wykładowcami z różnych krajów oraz poznanie kultury czeskiej. Istotną częścią International Week był program kulturalny, który obejmował wycieczki do fabryki Marlenki, polskiego Cieszyna, do zamku Fryštát z pobliskim kościołem, krzywego kościoła św. Piotra z Alcantary oraz do planetarium w Ostrawie.

dr Elwira Leśna-Wierszołowicz

Międzynarodowe Targi Poznańskie BUDMA 2019

W dniach 12–15 lutego 2019 r. na Międzynarodowych Targach Poznańskich odbyły się największe w tej części Europy targi budowlane BUDMA 2019. W tegorocznej edycji targów uczestniczyło ponad 1000 wystawców z 33 krajów, prezentując swoje stanowiska na 30 tys. m². Podczas targów odbywały się również warsztaty, prelekcje, a także konkursy rzemiosła budowlanego oraz prezentacje najnowszych rozwiązań w budownictwie i architekturze. Frekwencja tegorocznych targów wyniosła ponad 50 tysięcy osób.

Grupa Międzynarodowe Targi Poznańskie Sp. z o.o. utworzyła strefę START-UP do demonstracji podmiotów branży budowlanej reprezentujących nowoczesne i innowacyjne technologie. W wydarzeniu wzięła udział grupa naukowców z Zachodniopomorskiego

Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, prezentująca projekt badawczy „3D Concrete Line” – pierwszą polską drukarkę 3D wykorzystującą mieszankę na bazie cementu. Według statystyk stoisko 82 strefy START-UP w hali 3A, zajmowane przez „3D Concrete Line” odwiedziło ponad 2000 uczestników, przy czym odbyło się ponad 700 rozmów z wizytatorami targów z 8 krajów.

Osoby reprezentujące projekt „3D Concrete Line” podczas tegorocznych targów BUDMA 2019 to dr inż. Marcin Hoffmann, dr inż. Adam Zieliński, mgr inż. arch. Szymon Skibicki, mgr inż. Mateusz Techman, mgr inż. Norbert Olczyk.

Tekst i zdjęcie: Adam Zieliński

Wizyta studyjna w Centrum Logistycznym Amazon

Studenci specjalności logistyka w biznesie (studia drugiego stopnia, z ekonomii), w ramach zajęć z przedmiotu gospodarka magazynowa, 25 stycznia 2019 r. odbyli wizytę studyjną w Centrum Logistycznym Amazon w Kołbaskowie.

Wizyta rozpoczęła się od szkolenia dotyczącego zasad bezpieczeństwa, poruszania się i ewentualnej ewakuacji. Po otrzymaniu identyfikatorów studenci przeszli do pokoju szkoleniowego, gdzie Agnieszka Łukaszczyk (FC Tour Leader) opowiedziała o historii firmy Amazon, określiła plan wizyty i przedstawiła pracownika Centrum Mariusza Nagórnego, który odpowiadał na najtrudniejsze pytania techniczne dotyczące funkcjonowania Centrum.

W trakcie wizytowania obiektu zaprezentowano działalność Amazon oraz przedstawiono innowacyjne rozwiązania techniczne i procesowe. Studentom pokazano linię, na których produkty od dostawców są na poziomie pierwszym rozpakowywane, następnie taśmami rolkowymi przenoszone na kolejne poziomy, gdzie są odpowiednio sortowane i kompletowane, a następnie pobierane do wysyłki i pakowane znowu na poziomie pierwszym. Studenci w ramach zajęć mieli przeprowadzić audyt wskazanych obszarów pracy Centrum. Troje studentów mogło sprawdzić swoją koordynację i zdolności manualne, pakując produkty i zmieniając ich status w systemie.

Wizyta zakończyła się w kantine przy kawie, gdzie przedstawiciele Amazon odpowiedzieli na wiele szczegółowych pytań, które pojawiły się po wizycie. Dowiedzieli się także o perspektywach rozwoju zawodowego w Amazon i ścieżkach rozwoju na stanowiskach menedżerskich dla osób po studiach.

Dzięki wizycie udało się zrealizować założone cele edukacyjne.

Henryk Marjak

Krajowy konkurs kulinarny

Jeden ze zwycięskich przepisów – parówki brokułowo-marchewkowe ze śledzia

W Zespole Szkół Ponadgimnazjalnych nr 2 w Gryfnie, w środę 3 kwietnia 2019 r., odbył się krajowy konkurs kulinarny zorganizowany przez pracowników Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa, ZUT w Szczecinie, w ramach europejskiego projektu SEAFOODTOMORROW (*Nutritious, safe and sustainable seafood for consumers of tomorrow*) z programu HORYZONT 2020.

W konkursie wzięły udział dwa zespoły:

- uczniowie z Zespołu Szkół nr 6 im. Mikołaja Reja w Szczecinie pod opieką Wioletty Skuratowicz – nauczycielki przedmiotów zawodowych;
- uczniowie z Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych nr 2 w Gryfnie pod opieką Anny Sawiciej-Kłaptij – nauczycielki przedmiotów zawodowych.

Szkoły przygotowały dania z dwóch gatunków ryb: ze śledzia i z makreli, które zostały dostosowane do potrzeb żywieniowych 3 docelowych grup konsumentów: seniorów, kobiet w ciąży i dzieci w wieku 8–10 lat. Zaprezentowane dania oceniało międzynarodowe jury, w skład którego wchodziło przedstawiciele przetwórców ryb, kucharz i naukowcy z ZUT w Szczecinie. W ocenie uwzględniano atrakcyjność sensoryczną i wartość odżywczą dań oraz potencjalne możliwości wykorzystania stworzonych przepisów przez przemysł spożywczy. Spośród 12 dań jury wybrało 6 najlepszych, były to:

- klopsy z makreli z sosem korniszonym,
- klopsy ze śledzia z sosem pomidorowym,
- zupa rybna z pieczonej papryki z pulpecikami ze śledzia,
- zupa rybna kokosowa z pulpecikami ze śledzia,
- parówki brokułowo-marchewkowe z makreli,
- parówki ze śledzia z papryką mix.

To właśnie te dania zostaną zaprezentowane przez zespoły obu szkół podczas europejskiego konkursu kulinarnego, który odbędzie się 1 lipca 2019 r. w Paryżu. W konkursie międzynarodowym, oprócz polskich przepisów, oceniane będą przepisy wyłonione w krajowych konkursach kulinarnych w Portugalii, Hiszpanii, Szwecji, Belgii i we Francji. Wszystkie przepisy zostaną wykorzystane do przygotowania elektronicznej książki kucharskiej, natomiast dwa najlepsze zostaną wdrożone do produkcji.

Małgorzata Sobczak

Uczestnicy, jury, organizatorzy

V Warsztaty Kynologiczne

Od 30 listopada do 2 grudnia 2018 r. odbyły się V Warsztaty Kynologiczne pn. „Higiena i profilaktyka w chowie i hodowli psów”, zorganizowane przez radę programową kierunku kynologia WBiHZ ZUT w Szczecinie, Szczeciński Oddział Związku Kynologicznego w Polsce, a także przez studentów reprezentujących SKN Kynologów. W warsztatach wzięli udział wykładowcy, doktoranci, studenci WBiHZ oraz zainteresowani członkowie ZKwP.

Pierwszego dnia prelegenci wygłosili pięć wykładów: lekarz weterynarii Karolina Czyż z gabinetu weterynaryjnego Vetmedic nt. „Dermatologia okiem praktyka”, lek. wet. Krzysztof Czyż z gabinetu weterynaryjnego Vetmedic nt. „Stomatologia okiem praktyka”, dr Andrzej Pępiak z Kliniki Zwierząt Domowych nt. „Higiena, profilaktyka, pielęgnacja i ... znaki zapytania”, mgr inż. Bartłomiej Grygorcewicz z WBiHZ nt. „Prewencja i fagoterapia chorób bakteryjnych psów” oraz dr hab. Lidia Felska-Błaszczuk z WBiHZ nt. „Wpływ żywienia na jakość okrywy włosowej u psów”.

Drugi dzień warsztatów miał charakter teoretyczno-praktyczny. Goście znanej firmy Botaniq Dog Grooming Solutions podzielili się ze słuchaczami swoim doświadczeniem. Uczestnicy mogli podejrzeć przy pracy doświadczonego sędziego kynologicznego, nauczyciela groomingu, mistrza strzyżenia pudli Jakuba Kruczka. Prelegent bardzo chętnie i wyczerpująco odpowiadał na pytania nurtujące kynologów, a także dawał wskazówki, jak poradzić sobie z długimi włosami psów ras takich, jak maltańczyk czy polski owczarek nizinny. Równocześnie Agnieszka Pluta, reprezentująca firmę Botaniq, opowiadała o naturalnych produktach stosowanych w codziennej

pielęgnacji psów. Prelegentka przybliżyła słuchaczom problemy związane z wyborem odpowiedniego kosmetyku (szamponu, odżywki, maski) w zależności od rodzaju okrywy włosowej. Zwieńczeniem tego dnia był wykład lek. wet. Barbary Grabałowskiej na temat higieny i profilaktyki weterynaryjnej w chowie i hodowli psów.

Trzeciego dnia warsztatów odbyło się spotkanie z przedstawicielami firmy Nutrifarm, produkującej preparaty weterynaryjne, którzy omówili tematykę optymalizacji neuroprzebieżności w warunkach stresu u psów oraz wspomagania fizjologicznych funkcji gruczołów okołoodbytowych. Wszystkie leki opracowane przez firmę, na bazie naturalnych składników, są od niedawna dostępne na rynku. Po prezentacji firmy nastąpiła krótka przerwa na kawę z poczęstunkiem ufundowanym przez sponsorów. Zakończeniem dnia były dwa obszernie wykłady lek. wet. Anny Misztal – tytuł wykładu „Warsztaty stomatologii weterynaryjnej” oraz mgr inż. Pawła Czerniaka – „Warsztaty inseminacji psów”.

Warto wspomnieć, że podczas warsztatów promowano światową akcję The Yellow Dog Project. Akcja ta ma na celu zwrócenie uwagi na niewłaściwe reakcje ludzi na psy chore, lękliwe, czy w trakcie szkolenia. Psy takie oznacza się żółtą wstążeczką, krawatem, bandażką, obrozą lub smyczą. Kolor ten sygnalizuje, że takiego psa nie wolno dotykać. Uczestnicy warsztatów mogli dowiedzieć się więcej o samym projekcie, a także zabrać ze sobą symboliczną żółtą wstążeczkę dla swojego lub znajomego psa potrzebującego przestrzeni.

Źródło: materiały WBiHZ

Konferencja r@bbIT po raz szósty

Wydział Informatyki Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie 3 kwietnia br. już po raz szósty gościł przyjaciół i znajomych r@bbITa. Konferencja r@bbIT to prelekcje technologiczne, pokazy, targi pracy, a przede wszystkim przestrzeń do budowania relacji akademicko-biznesowych i niekończące się rozmowy, które w murach gościnnego Wydziału Informatyki często są początkiem dalszej współpracy.

Wykład otwierający „Gdy zero i jedynka nie wystarczą – programista w cyfrowej przyszłości” poprowadzili Jakub Borowczyk,

prezes Stowarzyszenia Klaster IT Pomorze Zachodnie oraz dyrektor zarządzający infinIT CodeLab, wraz z Robertem Rychcickim, infinIT Code Lab, absolwentem Wydziału Informatyki ZUT.

Podczas otwarcia konferencji z ręką prorektora ds. kształcenia Bożeny Śmiałkowskiej oraz sponsorów – przedstawicieli firm Consileon i RedSky, nagrody otrzymali laureaci siódmego finału Ogólnopolskiego Konkursu PING. Najlepszymi programistami po trzech etapach konkursu okazali się Krzysztof Obłoneczek (Wadowice), Dawid Sygocki (Radom), Paweł Malisz (Dębica), Mateusz Dryjański (Szczecin) oraz Michał Matłoka (Kalisz).

W tym roku uczestnicy, których było prawie 2000, mogli wysłuchać 12 różnych prelekcji z tematów związanych z IT. Mówiono o „chmurach bez serwerów”, o rynku gier komputerowych, o ciekawych projektach realizowanych w szczecińskich firmach, o przydatnych narzędziach i wreszcie o tym, dlaczego warto mieszkać i pracować w Szczecinie.

Studenci z Koła Naukowego „Grupa.NET” zaproponowali uczniom szkół ponadgimnazjalnych warsztaty z zakresu tworzenia gier komputerowych oraz zarządzania czasem i stresem. Pokazali również, jak złożyć własną drukarkę 3d i podnieść wydajność komputera.

W tym roku wystawcami byli: ARMS, Apptimia, Asseco Data Systems, Avid Technology, Consileon Polska, DGS Business Services, Fundacja Netcamp, GlobalLogic, Gryftec, home.pl, IAI, Icotera, infinIT CodeLab, Infoludek, Intive, Kongsberg Maritime Poland, Meelogic Consulting Polska, Mobicca Limited, Nordic Consulting & Development Company, Oskar Wegner, RayNET Polska, Red Sky, Stowarzyszenie Klaster ICT Pomorze Zachodnie, Squiz Poland, Tidio oraz Tieto, a także uczniowie z Technikum Informatycznego SCI,

Zachodniopomorskiego Centrum Edukacji Morskiej i Politechnicznej, Technikum Technologii Cyfrowych, Zespołu Szkół im. Tadeusza Kościuszki w Łobzie oraz z Centrum Edukacji Zdroje.

Więcej informacji o wydarzeniu r@bbIT: <http://rabbit.zut.edu.pl/>

Materiały WI

„Młodzi. Technika. Przemysł” Gra o karierę

W dniach 7–10 marca 2019 r. odbyło się IV Sympozjum „Młodzi. Technika. Przemysł”, zorganizowane przez aktywnych członków AK SEP i IEEE SB, to miejsce dialogu między nauką, techniką i biznesem. W trakcie konferencji uczestnicy wzięli udział w wielu interesujących wykładach i panelu dyskusyjnym. Wykład inauguracyjny pt. „Alternatywne źródła energii – nowe wyzwania dla systemu elektroenergetycznego” wygłosił dr hab. inż. Michał Zeńczak, prof. ZUT. Uczestnicy mieli także okazję zapoznać się z działalnością firm i organizacji studenckich podczas odbywających się równocześnie V Targów Praktyk.

Sympozjum „Młodzi. Technika. Przemysł.” to ogólnopolskie wydarzenie organizowane przez młodych dla młodych, którego celem jest stworzenie platformy do wymiany doświadczeń między środowiskami akademickimi, organizacjami technicznymi i szeroko pojętym przemysłem. Zgodnie z oczekiwaniami pracodawców, dzięki połączeniu z targami praktyk, uzyskali oni kolejną możliwość nawiązania i zacieśnienia współpracy z inżynierami i technikami zrzeszonymi w organizacjach technicznych oraz szansę dotarcia do studentów kierunków technicznych.

Uczestnicy MTP mieli także okazję podnieść swoje kwalifikacje zawodowe w trakcie warsztatów technicznych prowadzonych przez wybranych partnerów przemysłowych, a także wysłuchać występu zespołu muzycznego 3-BURSbAnd złożonego ze studentów Wydziału Elektrycznego ZUT.

Zdjęcie: Krzysztof Baradziej

Gra o karierę to ogólnopolski projekt organizowany pod patronatem Komisji ds. Akademickich Biur Karier przy KRASP (Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich) oraz przewodniczącego KRASP. Jego celem jest promocja działalności biur karier wśród studentów. W ramach projektu biura karier w całej Polsce organizują dla studentów z całego kraju warsztaty, szkolenia, konferencje i inne wydarzenia pod wspólnym szyldem „Gra o karierę – Biuro Karier dla Ciebie”.

Udział w warsztatach, które odbyły się w dniach 8–14 kwietnia br., był bezpłatny. Biura karier zrzeszone w Zachodniopomorskiej Sieci Biur Karier zorganizowały między innymi konsultacje dokumentów aplikacyjnych, doradztwo dotyczące autoprezentacji podczas rozmowy rekrutacyjnej, warsztaty dotyczące tego, jak krok po kroku założyć firmę.

Biuro Karier ZUT zaproponowało temat „Poznaj swoje talenty”. Spotkanie odbyło się 11 kwietnia br., w godz. od 12.00 do 15.30, w budynku jednostek międzywydziałowych ZUT przy al. Piastów 48. Zajęcia adresowane były do osób powyżej 18 roku życia, przede wszystkim zainteresowanych zdobyciem wiedzy i umiejętności z zakresu poznawania potencjału i zasobów, z którymi się rodzimy. Zajęcia dostarczyły uczestnikom wiedzę na temat dominacji półkul, typu osobowości oraz sposobów regenerowania posiadanych zasobów. Warsztaty umożliwiły również zrozumienie ich wpływu na możliwości osiągnięcia pełnego rozwoju zawodowego.

Uczestnicy spotkania, przeprowadzonego przez Sylwią Hantz z Centrum Informacji i Planowania Kariery Zawodowej Wojewódzkiego Urzędu Pracy, zyskali umiejętność analizowania czynników decydujących o wyborze określonej drogi zawodowej, zapoznali się też z zasadami postępowania zgodnego ze swoimi talentami – jak kroczyć „zieloną ścieżką”. Uczestnicy, studenci trzech wydziałów ZUT, którzy zgłosili się na warsztaty (WIMiM, WTMiT, WE), uzyskali świadomość posiadanych talentów jako jednego z ważniejszych elementów budowania pozytywnego samoceny.

Tekst: Hanna Zielińska

Młodzi architekci z nagrodami

Nagrodę Prezydenta Miasta Szczecin za najlepszą pracę dyplomową dotyczącą Szczecina, wśród absolwentów kierunków architektonicznych szczecińskich uczelni w 2018 r., otrzymała Katarzyna Ożóg za pracę magisterską pt. „Muzeum Sztuki Współczesnej w Szczecinie”, wykonaną pod kierunkiem prof. dr. hab. inż. arch. Adama M. Szymskiego na Wydziale Budownictwa i Architektury Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Zwycięzczyni otrzymała nagrodę główną w wysokości 4000 zł brutto, a opiekun pracy otrzymał nagrodę w wysokości 2000 zł brutto.

Katarzyna Ożóg
„Muzeum Sztuki Współczesnej w Szczecinie”

Zdaniem komisji konkursowej zaprojektowany obiekt Muzeum Sztuki Współczesnej ukształtowany został w sposób nowoczesny, oszczędnie operując środkami wyrazu, wyraźnymi nawiązaniem do estetyki modernizmu. Bezpośrednią inspiracją formy budynku stał się historyczny układ zabudowy pierzei ul. Staromłyńskiej. Nowoczesna w wyrazie bryła budynku muzeum zachowuje dawne podziały katastralne i zróżnicowane gabaryty przedwojennej zabudowy. Logikę i spójność projektu dopełniają rozwiązania funkcjonalne integralnie wpisane w założoną strukturę obiektu. Projekt w sposób dojrzały łączy historię i tradycję miejsca z nowoczesnym językiem architektonicznym właściwym dla Muzeum Sztuki Współczesnej.

W konkursie uczestniczyli absolwenci studiów stacjonarnych i niestacjonarnych I i II stopnia kierunków architektura i urbanistyka na Wydziale Budownictwa i Architektury ZUT, a także architektura wnętrz na Wydziale Sztuk Wizualnych AS w Szczecinie. Do tegorocznego konkursu zgłoszono 27 prac dyplomowych (13 prac z kierunku architektura i urbanistyka WBiA ZUT w Szczecinie, 14 prac z kierunku architektura wnętrz WSW AS w Szczecinie).

– Prace tegorocznych absolwentów pokazują różnorodność spojrzenia i nową perspektywę widzenia naszego miasta – mówi Daniel Wacinkiewicz (wiceprezydent miasta). – To wielka wartość, która mam nadzieję, przyniesie kolejne odważne projekty w ich karierze.

Wyróżnienia oraz nagrody pieniężne w wysokości 1500 zł brutto przyznano:

– Annie Grucy i Pawłowi Skłodowskiemu za pracę magisterską pt. „Translokator sztuki. Jednostka stacjonarna i jednostka mobilna przy ul. Tadeusza Wendy na Łasztowni w Szczecinie”, wykonaną pod kierunkiem dr. inż. arch. Piotra Fiuka na Wydziale Budownictwa i Architektury Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie;

– Michałowi Jaroszewiczowi i Wiktorowi Kuchniakowi za pracę magisterską pt. „Ośrodek transferu wiedzy Uniwersytetu Szczecińskiego przy al. Jana Pawła II w Szczecinie”, wykonaną pod kierunkiem dr. hab. inż. arch. Marka Wołoszyna, prof. nadzw. na Wydziale Budownictwa i Architektury Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie;

– Nazarii Zaniukowi za pracę magisterską pt. „NANO-UL Centrum technologii przyszłości na terenie fabryki Wiskord w Szczecinie” wykonaną pod kierunkiem dr. inż. arch. Adama Zwolińskiego na Wydziale Budownictwa i Architektury Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie;

Nazarii Zaniuk
„NANO – UL Centrum technologii przyszłości na terenie fabryki Wiskord w Szczecinie”

– Krzysztofowi Żywuckiemu za pracę magisterską pt. „Dom Marynarza – przebudowa, rozbudowa i adaptacja na funkcję mieszkalną”, wykonaną pod kierunkiem dr. hab. inż. arch. Grzegorza Wojtkuna, prof. nadzw. na Wydziale Budownictwa i Architektury Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie.

Oceny prac dokonała komisja konkursowa w składzie: przewodniczący Jarosław Bondar – architekt miasta, członkowie: Wiesława Rabińska – dyrektor Wydziału Urbanistyki i Administracji Budowlanej, Michał Dębowski – miejski konserwator zabytków, Magdalena Grycko – ogrodnik miejski, Sławomir Wunsch – przewodniczący Miejskiej Komisji Urbanistyczno-Archetktonicznej.

Źródło: http://bip.um.szczecin.pl/chapter_131198.asp

Stypendium indywidualne Marie Skłodowska-Curie Actions dla Pawła Sikory

Doktor Paweł Sikora, pracownik zespołu dydaktycznego ekonomiki, organizacji i zarządzania w budownictwie, zdobył stypendium indywidualne Marie Skłodowska-Curie Actions, przyznawane w ramach programu ramowego UE „Horyzont 2020”. Projekt dr. Pawła Sikory pt. „Ultra-Lightweight Concrete for 3D printing technologies” (Ultra-LightCon-3D) uzyskał 94,4/100 pkt. Stypendium realizowane

będzie na Technicznym Uniwersytecie w Berlinie (opiekun naukowy: prof. Dietmar Stephan) we współpracy z partnerem przemysłowym firmą SIKA AG przez 24 miesiące. Pozwoli ono na kontynuację badań w ramach rozpoczętego stażu badawczego im. Bekkera.

Program Marie Skłodowska-Curie Actions (MSCA) wspiera naukowców będących na różnych etapach kariery zawodowej,

finansując prace badawcze oraz szkolenia prowadzone w Europie i krajach pozaeuropejskich. Jednocześnie umożliwia instytucjom zatrudnianie badaczy i udział ich pracowników w międzynarodowych projektach badawczo-szkoleniowych. Projekty mogą być realizowane w każdej dyscyplinie naukowej i dotyczyć zarówno badań podstawowych, jak i aplikacyjnych. Podstawowym wymogiem

jest międzynarodowa mobilność naukowców. Budżet programu wynosi 6162 mln EUR.

Adresatami programu są: indywidualni naukowcy, instytucje naukowe (uczelnie, instytuty badawcze), przedsiębiorstwa (w tym MŚP), organizacje pozarządowe, szpitale, muzea, stowarzyszenia, banki, organizacje międzynarodowe.

Opracowanie: A.D.

Nagrodzeni doktoranci

Troje doktorantów: Bartłomiej Grygorcewicz (biotechnologia), Norbert Olczyk (budownictwo), Karolina Mozelewska (technologia chemiczna) otrzymało stypendia w ramach programu stypendialnego Prezydenta Miasta Szczecin. Wysokość stypendium dla doktoranta wynosi 3000,00 zł brutto miesięcznie.

Do tej pory odbyło się 17 edycji tego programu (edycje odbywają się dwa razy do roku – w marcu i październiku każdego roku). W tej edycji programu stypendialnego wpłynęło ogółem 56 wniosków, w tym 20 od studentów i 36 od doktorantów.

Celem realizacji programu stypendialnego dla studentów – najlepszych absolwentów liceów i techników jest zachęcenie młodych zdolnych osób do podejmowania nauki na uczelniach publicznych w Szczecinie, zapobieganie odpływowi z terenu miasta uzdolnionych maturzystów oraz pomoc w pozyskaniu wykwalifikowanych kadr dla regionalnego biznesu. Fundusz stypendialny ma ponadto za zadanie budowanie prestiżu szczecińskich uczelni publicznych, promocję oferty edukacyjnej oraz zwiększenie konkurencyjności i rozwoju gospodarczego przedsiębiorstw prowadzących działalność na lokalnym rynku.

Program jest działaniem realizowanym w ramach „Akademickiego Szczecina”, zgodnie z którym priorytetowo traktuje się zadania na rzecz wspierania rozwoju szczecińskiego ośrodka naukowego i akademickiego.

Źródło: Urząd Miasta Szczecin

Akcja DKMS

Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie przyłączył się do akcji rejestracji dawców szpiku w ramach projektu „Helpers' Generation”. To ogólnopolska społeczność, która łączy studentów pragnących pomóc chorym na nowotwory krwi. To osoby z różnych uczelni i kierunków, o zróżnicowanych zainteresowaniach i osobowościach. Łączy je chęć pomagania, energia i zaangażowanie. To już X edycja projektu. W ramach czterodniowej akcji, prowadzonej w ośmiu punktach, na ZUT zarejestrowano 237 nowych potencjalnych dawców szpiku i komórek macierzystych.

Kto może zostać dawcą?

- każdy zdrowy człowiek pomiędzy 18 a 55 rokiem życia,
- ważący minimum 50 kg (bez dużej nadwagi).

Rejestracja potencjalnego dawcy wymaga:

- przeprowadzenia wstępnego wywiadu medycznego,

- pobrania wymazu z wewnętrznej strony policzka,
- wypełnieniu formularza rejestracyjnego z podstawowymi danymi osobowymi.

Po przebadaniu materiału genetycznego i wprowadzeniu danych do bazy potencjalny dawca otrzymuje potwierdzenie rejestracji oraz kartę dawcy. Cały proces rejestracji i badania próbek trwa około 3–4 miesięcy. Gdy okaże się, że posiadasz takie same cechy tkankowe jak pacjent, chorujący na nowotwór krwi, dochodzi do pobrania komórek i przeszczepienia ich pacjentowi.

Metody pobierania szpiku kostnego:

- pobranie komórek macierzystych z krwi obwodowej/afereza (metoda stosowana w 80% przypadków),
- pobranie szpiku kostnego z talerza kości biodrowej (metoda stosowana w 20% przypadków).

Więcej informacji znajdziesz na: www.dkms.pl

Opracowanie: A.D.

Docenieni studenci z WBiA

Dnia 12 kwietnia 2019 roku, w Bytowie, w Europejskim Centrum Stolarki firmy Drutex S.A. studenci Wydziału Budownictwa i Architektury uczestniczyli w pierwszej edycji konferencji „Okno na budownictwo”, organizowanej przez Politechnikę Gdańską i firmę Drutex. Po zaprezentowaniu wyników i trudnej, ale owocnej debacie oksfordzkiej jeden z naszych zespołów, w składzie Beata Bielecka, Jan Kuprowski, Katarzyna Kozłowska oraz Weronika Wojan, zajęł II miejsce za swoim referatem.

Więcej na stronie: <http://buildercorp.pl/2019/06/03/i-konferencja-okno-na-budownictwo/>

Stypendium Ministra dla studentki WE

Gratulujemy inż. Ewelinie Chołodowicz z Wydziału Elektrycznego otrzymania stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Pani Ewelina odebrała decyzję z rąk Rektora ZUT podczas posiedzenia Senatu w dniu 25 lutego.

Należy podkreślić, że to nie pierwsze osiągnięciem studentki. Jest ona współautorką wielu publikacji naukowych (w większości w języku angielskim), w tym w czasopiśmie z listy filadelfijskiej.

Zdjęcie: Eryk Szawaryński

Kolejny sukces programistów

W Centrum Kongresowym Politechniki Wrocławskiej 16 marca 2019 r. odbył się kolejny finał Mistrzostw Polski Programistów PLC. Również w tej edycji Wydział Elektryczny miał swojego przedstawiciela. Do grona ścisłych finalistów w kategorii LOGO Open zakwalifikował student II roku kierunku automatyka i robotyka – Jakub Cieślak.

Serdecznie gratulujemy sukcesu!

Plan S

Ogłoszony na początku września 2018 r. Plan S to inicjatywa zapoczątkowana przez 11 europejskich agencji grantowych, w tym NCN (Narodowe Centrum Nauki), występujących pod nazwą cOAlition S. Nadrzędnym celem koalicji jest udostępnianie w sposób otwarty publikacji powstałych w ramach grantów. Plan zakłada, że wymóg otwartości wejdzie w życie na początku 2020 roku. Inicjatywę poparła również NAWA (Narodowa Agencja Wymiany Akademickiej).

Założeniem Planu S jest natychmiastowe udostępnianie publikacji naukowych na wolnych licencjach pozwalających na ponowne wykorzystanie treści w dowolnym celu, także komercyjnym. Realizacja inicjatywy ma dotyczyć przede wszystkim publikacji, ale sygnatariusze zachęcają do tego, aby w sposób otwarty udostępniać także dane badawcze.

Plan S zawiera dziesięć zasad. Z założenia prawa autorskie mają pozostać przy twórcy, natomiast publikacje powinny być wydawane na wolnych licencjach, np. Creative Commons.

Jednym z założeń planu jest to, że system recenzji i kontroli jakości czasopism musi być zgodny z wytycznymi COPE (Committee on Publication Ethics). Kolejnym wymogiem jest posiadanie przez publikację numeru identyfikacyjnego dokumentów elektronicznych DOI (Digital Object Identifier). Koalicjanci wymagają również

od grantobiorców, aby treści deponowane były w systemach służących do długoterminowej archiwizacji. W odniesieniu do autorów publikacji zaleca się stosowanie identyfikatorów, takich jak ORCID (Open Researcher and Contributor ID). W zakresie sposobu oceny badań naukowych sygnatariusze Planu S popierają stosowanie zasad zawartych w deklaracji DORA (San Francisco Declaration on Research Assessment). Zakłada się, że aby publikacja była zgodna z wytycznymi, czasopismo, w którym publikowane są wyniki badań, powinno być zarejestrowane w DOAJ (Directory of Open Access Journal), a w przypadku zdeponowania publikacji w repozytorium, w Open DOAR (Directory of Open Access Repositories).

Dotychczas postulaty zawarte w Planie S były w znacznym stopniu realizowane w ramach programu „Horyzont 2020”. Teraz beneficjenci programów krajowych powinni liczyć się z tym, że wymóg zapewnienia otwartego dostępu do publikacji czy danych badawczych będzie obowiązywał również w przypadku programów krajowych, a nie tylko grantów realizowanych ze środków europejskich.

Agencja finansująca badania ma określić kryteria otwartości czasopism i platform, będzie też monitorować respektowanie tych zaleceń. Grantodawcy będą również zwracać się do uniwersytetów, jednostek badawczych i bibliotek o takie sformułowanie polityk otwartości i przyjmowanych strategii w zakresie publikacji, aby były one zgodne z zaleceniami Planu S.

*Anna Gryta
Biblioteka Główna ZUT*

Plan S

Making full and immediate Open Access a reality

Wyплаты dla naukowców

Stowarzyszenie KOPIPOL jest organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, w rozumieniu art. 104 *Ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych*. Zostało utworzone przez przedstawicieli polskiej nauki i techniki na zebraniu założycielskim 5 czerwca 1995 r. Zgodnie z uchwalonym statutem celem Stowarzyszenia jest w szczególności zbiorowe zarządzanie i ochrona praw autorskich w zakresie reprodukcji, wprowadzania do obrotu, wprowadzania do pamięci komputera, zwielokrotniania i rozpowszechniania, a także działania na rzecz rozwoju nauki i techniki oraz zabezpieczenia i ochrony majątkowych interesów twórców dzieł naukowych i technicznych.

Zarządzanie prawami autorskimi obejmuje w szczególności: udzielanie licencji; inkasowanie wynagrodzeń; podział wynagrodzeń; inkasowanie i podział opłat od producentów i importerów kserokopiarek, skanerów i innych podobnych urządzeń reprograficznych umożliwiających pozyskiwanie kopii całego lub części egzemplarza opublikowanego utworu oraz związanych z nimi czystych nośników (art. 20 *Ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych*, DzU z 2000 r., nr 80, poz. 904 ze zm.); inkasowanie i podział opłat od posiadaczy urządzeń reprograficznych prowadzących działalność gospodarczą w zakresie zwielokrotniania utworów dla własnego użytku osobistego osób trzecich (art. 20¹ *Ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych*, DzU z 2000 r., nr 80, poz. 904 ze zm.); inkasowanie i podział innych wynagrodzeń i opłat (art. 30 *Ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych*, DzU z 2000 r., nr 80, poz. 904 ze zm.).

Statut Stowarzyszenia przewiduje także możliwość zarządzania prawami autorskimi osób w nim niezrzeszonych, w zakresie wyżej ustalonym, w ramach upoważnień wynikających z *Ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych*.

Powierzenie praw w zbiorowy zarząd

Pojedynczy autor tekstu naukowego czy technicznego ma niewielkie możliwości organizacyjne i finansowe, aby kontrolować sposób, w jaki wykorzystywana jest jego praca. Indywidualne dochodzenie należnych wynagrodzeń autorskich za korzystanie z dzieł czy wyników badań, może skutecznie odciągnąć autora od pracy dydaktycznej i naukowej. Autorzy powierzający swoje prawa autorskie w zbiorowy zarząd, zyskują pewność przestrzegania swoich praw. Zaletą powierzenia jest to, że Stowarzyszenie KOPIPOL po podpisaniu z twórcą umowy o powierzenie praw w zbiorowy zarząd będzie upoważnione do zawierania umów licencyjnych z użytkownikami, dotyczących dzieł na określonym polu eksploatacji, kontrolowania użytku czynionego z dzieła, poboru należnego wynagrodzenia oraz jego podziału pomiędzy uprawnionych. Jest to korzystne dla twórcy, ponieważ uzyskuje on możliwość kontroli eksploatacji i gwarancję stosownego wynagrodzenia, a także dla użytkownika praw, ponieważ będzie on miał zapewniony łatwy dostęp do utworów, bez konieczności poszukiwania autora i prowadzenia z nim indywidualnych negocjacji. Stowarzyszenie, stale poszerzając katalog dzieł powierzonych w zbiorowy zarząd, może mieć coraz większy wpływ na opinię publiczną. Autor, powierzając swoje prawa w zbiorowy zarząd, w żaden sposób nie ogranicza praw do dysponowania swoją pracą oraz może decydować, na jakich polach eksploatacji będzie wykorzystywany utwór. Stowarzyszenie w przypadku naruszeń praw autorskich będzie występowało w imieniu twórcy i reprezentowało go przed sądami powszechnymi oraz organami ścigania. Poniesie przy tym wszelkie koszty wszczęcia i prowadzenia postępowań.

Zachęcamy pracowników Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie do sprawdzenia na stronie internetowej Stowarzyszenia KOPIPOL (www.kopipol.pl), czy już w tej chwili nie są uprawnieni do odebrania należności za swoje publikacje.

Źródło: materiały informacyjne Kopipol

Kolejny projekt H2020 dla WNoŻiR

„Nutritious, safe and sustainable seafood for consumers of tomorrow”, to już drugi projekt przyznany Wydziałowi Nauk o Żywności i Rybactwa w ramach programu „Horyzont 2020” – największego w historii Unii Europejskiej programu w zakresie badań naukowych i innowacji. Projekt, nazwany SEAFOODTOMORROW, oficjalnie rozpoczął się 1 stycznia 2017 r. podczas spotkania w portugalskim Instytucie ds. Morza i Atmosfery (Instituto Português do Mar e da Atmosfera, w skrócie: IPMA). Całkowity budżet przedsięwzięcia wynosi prawie 7,5 mln EUR, a okres realizacji zaplanowanych zadań

obejmuje 36 miesięcy. Konsorcjum odpowiedzialne za realizację projektu złożone jest z 35 partnerów z 19 krajów Europy, wśród których są między innymi wiodące ośrodki akademickie, podmioty z sektora MŚP, które prowadzą innowacyjne badania aplikacyjne, oraz instytucje rządowe odpowiedzialne za wdrażanie tych rozwiązań. Z Polski partnerami są Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa ZUT w Szczecinie oraz Ińskie Centrum Rybactwa – wieloletni partner

naszej uczelni w ramach programów zarówno krajowych, jak i międzynarodowych (np. projekt CERES).

Projekt jest poświęcony kwestiom produkcji żywności pochodzenia wodnego, która mimo że charakteryzuje się wysoką wartością odżywczą i jest zalecana przez specjalistów ds. żywienia, nie jest spożywana przez większość europejskich konsumentów zgodnie z zaleceniami dietetycznymi (przynajmniej dwie porcje ryb tygodniowo). Przyczyną zbyt niskiej konsumpcji tego rodzaju produktów jest kilka, z jednej strony są to czynniki środowiskowe (niewielka dostępność i różnorodność oferty) i ekonomiczne (wysoka cena), z drugiej zaś – niewystarczająca produkcja w Europie, która nie jest w stanie sprostać wymaganiom panującym na rynku produktów rybnych. Dodatkowe obawy wśród konsumentów budzi również fakt, że większość produktów pochodzenia morskiego pochodzi z importu spoza Europy, co może wiązać się z pogorszeniem jakości, bezpieczeństwa i trwałości tego rodzaju żywności, a nawet z jej zafałszowaniem. Kluczowym zadaniem projektu jest połączenie kilku innowacyjnych aspektów w celu kompleksowego podejścia do zagadnienia. Pierwsza faza projektu ma na celu zoptymalizowanie produkcji surowca poprzez poprawę wykorzystania istniejących zasobów surowców czy zwiększenie i zróżnicowanie produkcji tych surowców. W dalszym etapie

projektu zostaną opracowane innowacyjne, opłacalne i przyjazne dla środowiska technologie przetwarzania surowców pochodzenia wodnego oraz wytworzone atrakcyjne produkty o potwierdzonej jakości, dostosowane do potrzeb różnych grup konsumentów. Do udziału w projekcie zostaną zaproszone szkoły kucharskie z sześciu krajów, które będą odpowiedzialne za stworzenie receptur produktów z wybranych gatunków ryb spełniających wymagania żywieniowe trzech grup konsumentów. Spośród wszystkich przepisów w międzynarodowym konkursie zostaną wyłonione i nagrodzone dwie najlepsze receptury.

Projekt przewiduje również komercyjne wykorzystanie i rozpowszechnianie rozwiązań opracowanych w krajach Unii Europejskiej i poza nią poprzez stworzenie strony internetowej projektu, promocję materiałów w mediach, a także organizację warsztatów czy publikowanie artykułów w czasopiśmie naukowych. Zapraszamy do śledzenia informacji o projekcie na stronie internetowej: <http://www.seafoodtomorrow.eu> oraz przez profil na Twitterze (@SEAFOOD_TMRW).

Tekst: Małgorzata Sobczak, Remigiusz Panicz

Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości zaprasza

Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości działa w Regionalnym Centrum Innowacji i Transferu Technologii (RCiITT) od roku 2013. Znajduje się w budynku RCiITT i ma 11 samodzielnych, w pełni wyposażonych biur, stanowiska pracy w tzw. open space, multimedialną salę spotkań biznesowych oraz w pełni wyposażoną kuchnię. Swoją ofertę kieruje do osób planujących założyć własną działalność gospodarczą oraz do młodych innowacyjnych firm typu startup.

Dla osób myślących o własnym biznesie, oferuje bezpłatnie stanowisko pracy wśród kreatywnych ludzi oraz pakiet usług doradczo-szkoleniowych. W ramach konsultacji zapewnia pomoc w wyborze formy prawnej przedsiębiorstwa, form opodatkowania, ZUS i rejestracji firmy. Informuje również o dostępnych ulgach dla nowych przedsiębiorców oraz możliwościach dofinansowania własnego biznesu.

Organizuje indywidualne warsztaty:

- z identyfikacji klientów i przygotowania oferty metodą Value Proposition Canvas,
- tworzenia modelu biznesowego przy użyciu narzędzia Business Model Canvas.

Ponadto organizuje szkolenia z podstaw przedsiębiorczości oraz rachunkowości, jak również śniadania biznesowe, na które zapraszani są eksperci z różnych dziedzin, aby wspólnie rozwiązywać problemy biznesowe pojawiające się w pierwszych etapach działalności przedsiębiorstwa. Inicjowane są spotkania z firmami z ugruntowaną pozycją na rynku, które wspierają rozpoczynających swoją drogę w biznesie.

Startupy otrzymują wsparcie infrastrukturalno-merytoryczne w ramach procesu inkubacji. Kompleksowa usługa oparta jest m.in. na udostępnieniu w pełni wyposażonego pomieszczenia biurowego, korzystaniu z sali spotkań biznesowych oraz z doradztwa i szkoleń z zakresu rozwoju przedsiębiorstwa na rynkach międzynarodowych, ochrony własności intelektualnej czy współpracy z ZUT.

AIP ściśle współpracuje, podejmując wspólne działania, z organizacjami wspierającymi młode firmy, m.in. z Głównym Punktem Informacji o Funduszach Europejskich, Polską Fundacją Przedsiębiorczości czy z Wojewódzkim Urzędem Pracy. Obecnie w Akademickim Inkubatorze Przedsiębiorczości ulokowanych jest 17 firm z różnych branż oraz 10 osób przygotowujących się do założenia działalności gospodarczej.

Więcej informacji na stronie

<https://www.innowacje.zut.edu.pl/inkubator>

Kontakt: Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości RCiITT ZUT

Magdalena Ostrowska

e-mail: Magdalena.Ostrowska@zut.edu.pl,

tel. +48 91 449 43 58

Między harmonią a hałasem

W piątek 14 grudnia 2018 r. w Galerii Architektów Forma odbył się wernisaż wystawy zatytułowanej „Między harmonią a hałasem” autorstwa dr inż. arch. Klary Czyńskiej, prof. dr. hab. inż. arch. Waldemara Marzęckiego oraz dr. inż. arch. Pawła Rubinowicza. Zaprezentowane zostały wyniki opracowania, wykonanego przez zespół autorski w połowie 2018 r. pt. „Studium ochrony krajobrazowej Muzeum Śląskiego w Katowicach”. Jak czytamy w opisie autorskim, rysującym się zagrożeniem dla prawnie chronionego wizerunku Muzeum Śląskiego oraz Strefy Kultury w Katowicach jest nowa inwestycja, która ma się pojawić w bezpośrednim sąsiedztwie (osiedle TDJ Estate).

Podstawą prezentowanych na wystawie badań było zastosowanie autorskich metod naukowych oraz autorskich programów komputerowych umożliwiających precyzyjną analizę krajobrazu miasta. Wykorzystano w nich model Katowic o powierzchni 25km² zbudowany z „chmury” punktów LiDAR oraz metodę VIS (Visual Impact Size) dla oceny zasięgów oddziaływania istniejących i planowanych dominant. „Na szacunek i wyjątkowo wysoką ocenę zasługuje klasa, z jaką Autorzy wystawy, niczego wprost nie krytykując, mówią o smutnej przyszłości Strefy w przekonujący sposób” – czytamy w recenzji prof. dr. hab. inż. arch. Sławomira Gzella. Pełne teksty recenzji oraz opisu autorskiego są dostępne na stronach galerii.

Klara Czyńska jest architektem, adiunktem ZUT. W 2007 r. obroniła na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej pracę doktorską pt. „Metody kształtowania współczesnej sylwety miasta

na przykładzie Szczecina”. Autorka licznych publikacji naukowych o kształtowaniu krajobrazu miasta oraz współautorka kilkunastu opracowań planistycznych dla: Szczecina, Lublina, Warszawy, Katowic, Gdańska. W latach 2013–2016 była kierownikiem projektu badawczego 2TaLL.

Waldemar Marzęcki – profesor, architekt, urbanista, artysta fotografik. Jest kierownikiem Katedry Urbanistyki i Planowania Przestrzennego na Wydziale Budownictwa i Architektury ZUT w Szczecinie. Autor czterech książek poświęconych współczesnej urbanistyce, ponad 90 publikacji naukowych oraz kilkudziesięciu projektów architektonicznych i urbanistycznych. Członek Związku Polskich Artystów Fotografików i były prezes szczecińskiego oddziału ZPAF. Od 2009 r. prowadzi autorską szkołę fotografii.

Paweł Rubinowicz jest architektem, adiunktem ZUT. Studiował na Politechnice Szczecińskiej oraz FH w Oldenburgu. W 2011 r. obronił na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej pracę doktorską pt. „Chaos jako porządek wyższego rzędu w wybranych trendach współczesnej architektury”. Autor publikacji naukowych z dziedziny modelowania parametrycznego w architekturze, teorii chaosu oraz wirtualnego modelowania miast. Współautor kilkunastu opracowań planistycznych w Polsce. Współwykonawca projektu 2TaLL (2013–2016).

Źródło:

<http://www.forma.zut.edu.pl/miedzyharmonia.php>

Zdjęcia: Klara Czyńska

Wernisaż wystawy fotografii „Nanga Parbat 1985”

Kolejny wernisaż w Galerii ZPAF na Wydziale Elektrycznym odbył się 15 lutego 2019 r. Tym razem otwarta została wystawa fotografii „Nanga Parbat 1985”, która wpisała się tematycznie w organizowany w ostatnich dniach 8. Przegląd Filmów o Górach „O! Góry”.

Nanga Parbat, 8126 m („Naga Góra” w języku kashmircy, a w języku tybetańskim Diamir „Król Gór”), to szczyt w Pakistanie, najwyższy w Himalajach Zachodnich. Choć liczne próby wejścia na szczyt prowadzono od 1895 r., to góra zdobyta została dopiero w 1953 r. przez Hermana Buhla. W 1985 r. w rejonie Nanga Parbat działały dwie polskie wyprawy i obie osiągnęły wyznaczony cel. Pierwsi Polacy (Andrzej Heinrich, Jerzy Kukuczka i Sławomir Łobodziński w towarzystwie Carlosa Carsolio z Meksyku) stanęli na szczycie 13 lipca 1985 roku, kończąc wytyczoną w 1982 r. nową drogę południowo-wschodnim filarem Nanga Parbat (w wyprawie tej brał udział Tadeusz Piotrowski, który opisał ją w książce „Nanga Parbat 1982”). Dwa dni później, 15 lipca 1985 r., w zespole kobiecym na wierzchołku góry stanęły pierwsze Polki: Anna Czerwińska, Krystyna Palmowska i Wanda Rutkiewicz. Pierwsze samotne wejścia należą do Reinholda Messnera (1978) i Krzysztofa Wielickiego (1996); dopiero w 2016 r. Simone Moro, Alex Txikon i Muhammad Ali (Pakistańczyk) stanęli na szczycie zimą.

Książka pt. „Nanga Parbat 1985” to kolejna pozycja z serii „In memoriam Tadeusza Piotrowskiego”. Jest to kompilacja zapisanych notatek i fotografii wielu autorów, powstających w czasie rzeczywistym podczas akcji górskiej, stanowiąca materiał surowy, ale godny uwagi (wyjątek stanowi tekst będący fragmentem książki „Mój pionowy świat” Jerzego Kukuczki). Serię „In memoriam” tworzą reprinty książek napisanych przed laty przez Tadeusza Piotrowskiego, a także książki, których napisać nie zdążył, na które składają się pozostawione przez niego różnorodne materiały, notatki, listy, fotografie, zebrane i opracowane po jego śmierci. Publikacje te powstają, aby zachować pamięć o tych, którzy pozostali na zawsze w ukończonych bezlitosnych górach, a również dla tych, którzy szczęśliwie z gór powrócili. Ukazały się już trzy książki – albumy w tej serii. Wszystkie zostały docenione przez jury konkursu „Książka Roku” podczas Festiwalu Filmów Górskich w Łądku-Zdroju: „K2 1986” – najlepszy album górski (2016), „Lhotse 1974” – nagroda specjalna (2017), „Nanga Parbat 1982” – wyróżnienie (2018). W treści publikacji z serii „In memoriam” nie znajdziemy odpowiedzi na pytanie: Po co jej bohaterowie się wspinają? Jednak możemy znaleźć zrozumienie dla pasji, zrodzonej z miłości do gór, która pcha ich

w te groźne, nieprzystępne skalne olbrzymy, wzywające na sięgające nieba szczyty.

Nad głową nieograniczona, bezkresna głębia nieba usianego miriadami gwiazd, rozjaśnionego zimnym blaskiem księżyca, przysłoniętego ciężkimi zwałami chmur albo rozpalonego oślepiającym słońcem. Wokół szalejące wichury, a pod stopami kupa kamieni w pancernym lodowym uścisku. To wszystko, co góry mogą ofiarować śmiałkom, gnany, jak cmy do światła, na ich zimne, nadobłoczne wierzchołki. I może jeszcze nieprzemijająca uroda skrzesanych ścian, bajeczne widoki na niezliczone niższe szczyty, zbocza i granie pokryte odwieczną bielą śniegów, otulające wymarzony cel – oczywiście, o ile aura i widoczność są sprzyjające. To niewygórowana nagroda za tygodnie morderczego wysiłku, walki z własną słabością i przeciwnościami natury, za pasję ludzi ogarniętych miłością bezwzględna i bezgraniczna, zrodzoną z młodzieńczych marzeń i fascynacji, ze snów i z pragnień.

*Tekst: Danuta Piotrowska
Zdjęcie: Eugeniusz Barcz*

Galeria Rektorska

W Galerii Rektorskiej zaprezentowano studenckie prace semestralne, dyplomy licencjackie oraz magisterskie z lat 2018–2019 z kierunku wzornictwo. Wśród eksponowanych prac znalazły się: kolekcja odzieży damskiej, plecaki, opracowania graficzne serii wydawniczych dla dorosłych i dzieci, gry planszowe.

Niektóre z zaprezentowanych produktów są tematycznie związane ze Szczecinem i tym samym stanowią świetny materiał promujący miasto. Zaprezentowane prace powstały pod opieką: dr Agnieszki

Spiegelhalter (odzież), dr hab. Renaty Jackowiak (meble i produkty), dr hab. Bogusławy Koszałki (opracowania serii wydawniczych i gier planszowych), dr Agaty Kosmacz (wydawnictwa pop-up books).

*dr hab. Renata Jackowiak
kierownik Katedry Wzornictwa*

Katedra Wzornictwa powstała w 2014 r. na studiach I stopnia S1 (od 2008 r.) i S2 II stopnia (od 2014 r.). Kształcenie odbywa się na dwóch specjalnościach: projektowanie form przemysłowych

i projektowanie komunikacji wizualnej. Profil studiów jest ogólniakademicki, jednak nacisk został położony na przedmioty praktyczne, które realizowane są na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Machatroniki ZUT, w stolarni Zespołu Szkół Salezjańskich oraz w pracowniach Katedry.

W skład katedry wchodzi następujące pracownie:

PRACOWNIA MEBLA – uczy sposobu projektowania mebli do najbliższego otoczenia człowieka, miejsc pracy i wypoczynku, na podstawie najnowszych technologii i trendów z równoczesnym poszanowaniem materiału i historii wzornictwa.

PRACOWNIA PRODUKTU – zajmuje się modą, biżuterią, przedmiotami codziennego użytku projektowanymi w krótkich seriach; posiadają niepowtarzalny charakter inspirowany strukturami i formami zaczerpniętymi z najbliższego otoczenia. Student jest ukierunkowany na dialog z potencjalnym odbiorcą i prowadzenie własnej działalności.

PRACOWNIA PROJEKTOWANIA OPAKOWAŃ – skupia się na poszukiwaniu formy opakowania dla nieustannie zmieniającego się produktu, kształci umiejętność obserwowania i szybkiego reagowania na potrzeby rynku; korzysta z projektowania zrównoważonego rozwoju.

PRACOWNIA PROJEKTOWANIA KOMUNIKATU GRAFICZNEGO – uczy projektowania informacji wizualnej, która przyjmuje formę plakatu, książki, gry planszowej i identyfikacji wizualnej. Uczy sposobów przekazu obrazu i treści w obszarze mediów elektronicznych.

Kwalifikacje absolwenta:

absolwent posiada wiedzę oraz umiejętności w zakresie ergonomii, materiałoznawstwa, technik prezentacyjnych. Potrafi przeprowadzić kolejne etapy procesu projektowego obejmujące koncepcję, analizę, prototypowanie oraz prezentację multimedialną produktu. Ponadto jest przygotowany do pracy w zespołach badawczych oraz firmach produkcyjnych, a także do założenia własnej firmy. Absolwenci otrzymują tytuł zawodowy licencjata, a następnie magistra sztuki.

Materiały informacyjne WBIA

Nowa galeria Orbital

W Centrum Dydaktyczno-Badawczym Nanotechnologii 10 grudnia ub.r. uroczystie otwarto galerię Orbital. Nowoczesny budynek Centrum jest miejscem, w którym działalność edukacyjna i badawcza z obszarów nauk inżynierijno-technicznych (nanotechnologii, inżynierii chemicznej i materiałowej) przeplata się z badaniami w obszarze nauk przyrodniczych, tj. biotechnologii i genetyki. Dlatego tematem przewodnim pierwszej wystawy była ekspozycja pt. „Przyroda nasza, nieodległa” autorstwa Ryszarda Czeraszewicza – fotografika i przyrodnika. Wystawa

fotografii przybliżyła przyrodę, tę bliską dla naszego miasta. Obszar Pomorza Zachodniego, szczególnie Niziny Szczecińskiej, okolic Zalewu Szczecińskiego, Doliny Dolnej Odry, obfituje w bogactwo flory, fauny oraz unikatowych siedlisk. Dlatego autor jest od wielu lat zauroczony tym rejonem, znajdując tu „kopalnię” tematów. Będąc przyrodnikiem, potrafi dotrzeć blisko dzikich zwierząt i rejestrować ich tajemnicze życie. Na zdjęciach zaprezentowano kolorowy świat roślin, owadów, gadów, ptaków i ssaków.

Źródło: Mirosława El Fray

Galeria Supplement

Galeria Biblioteki Głównej ZUT zorganizowała wystawę fotograficzną Fotoklubu Szczecin. Na wystawie zatytułowanej „MASZ MISZ MASZ” zaprezentowano czarno-białe prace dziesięciu autorów. Wernisaż wystawy odbył się 25 stycznia i zgromadził rzeszę zwiedzających. Fotoklub Szczecin powstał we wrześniu 2007 roku. Założyciele nowej szczecińskiej organizacji fotograficznej wywodzą się z Fotoklubu Zamek. Przyświecała im idea stworzenia fotoklubu jako miejsca spotkań i wymiany doświadczeń osób związanych z różnymi gatunkami sztuki fotograficznej w różnym stopniu zaawansowania. Działalność Fotoklubu zainaugurowała wystawa pejzaży Danuty Kotuli-Krajewskiej „Czule do mnie mów”. Artysty zrzeszeni w Fotoklubie mają na swym koncie wiele wystaw indywidualnych i zbiorowych, wśród nich: „Znajomy Znajomego” – pierwsza wystawa zbiorowa, „BERLIN”, „Trzy Korony”, „Pod niebem Toskanii”. Wystawie „MASZ MISZ MASZ” towarzyszyła ekspozycja analogowych aparatów fotograficznych z bogatych zbiorów szczecińskiego kolekcjonera zabytków techniki Józefa Niedużaka.

*Agnieszka Bajda
Biblioteka Główna ZUT w Szczecinie*

Narciarze na start

Szpendlerowy Młyn w Czechach od lat kojarzony jest z Akademickimi Mistrzostwami Województwa Zachodniopomorskiego w Narciarstwie Alpejskim. Również w tym roku narciarze i snowboardziści z sekcji narciarskiej KU AZS ZUT walczyli z sukcesem o medale. Zawody dla studentów zachodniopomorskich uczelni odbywały się 10–13 marca 2019 r. Tym razem były rozgrywane przy pięknej, słonecznej pogodzie, co przy marcowych zawodach w Szpendlerowym Młynie jest rzadkością.

Rywalizacja przebiegała pomyślnie i bez kontuzji. Filip Czarniak – student Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa zdobył brązowy medal w slalomie gigancie. Także Kacper Pluta – student Wydziału Budownictwa i Architektury przywiózł brązowe krążki z mistrzostw. Kacper startował w slalomie i dwuboju.

*Tekst: Agnieszka Parol
Zdjęcia: Joanna Trubiłko*

Nasi medaliści od lewej: Kacper Pluta, Filip Czarniak

Ekipa ZUT

Prawie 800 km do Supraśla

Pierwsza z lewej Milena Sadowska

W tegorocznych Akademickich Mistrzostwach Polski w Biegach Przełajowych, rozgrywanych w dalekim Supraślu w dniach 12–13 kwietnia 2019 r., wystartowała rekordowa liczba zawodniczek i zawodników. Łącznie we wszystkich biegach brało udział niemal 600 zawodników z prawie 60 uczelni, w tym skromna 8-osobowa reprezentacja naszej uczelni. Najlepsza zawodniczka Milena Sadowska w klasyfikacji generalnej w biegu na 3000 m w gronie 184 zawodniczek zajęła wysokie 15 miejsce, a w klasyfikacji uczelni technicznych wywalczyła 4 miejsce.

Tekst i zdjęcie: Zbigniew Mytkowski

Rugbiści w akcji

A ZS ZUT Rugby Szczecin wspólnie z Rugby Klub Szczecinek stanęły naprzeciwko I-ligowej drużyny Berliner Rugby-Club e. V. i 16 marca 2019 r. rozegrały mecz 15-osobowego rugby. Goście z Niemiec odnieśli zdecydowane zwycięstwo (43 : 17), jednak dla naszej drużyny było to wyjątkowe doświadczenie. Mimo że rugbyści ZUT po raz pierwszy grali z tak dobrym zespołem, udało się im uzyskać 3 przyłożenia po indywidualnych akcjach. Przygotowanie motoryczne obu drużyn było na podobnym poziomie, jednak organizacją gry znacznie nas przewyższono. Porażka wzmacnia, a możliwość doskonalenia umiejętności w czasie meczu z lepszym partnerem bardzo cieszy naszych zawodników.

*Tekst: Agnieszka Parol
Zdjęcie: Tadeusz Staśkiewicz*

Biegi na powitanie wiosny

Akademickie Mistrzostwa Województwa Zachodniopomorskiego w Biegach Przełajowych odbyły się pierwszego dnia wiosny przy hali SWFiS ZUT. Kobiety rywalizowały na dystansie 3500 m, a mężczyźni pokonali 5000 m. Po zaciętej rywalizacji, przy typowej zmiennej, wiosennej aurze podium w biegach indywidualnych kobiet przedstawiało się następująco: I miejsce – Klaudia Gredka ZUT, II miejsce – Paulina Kaczmarek US, III miejsce – Aleksandra Wiktorczyk ZUT. W czołówce mężczyzn znaleźli się natomiast: I miejsce – Piotr Gawron Politechnika Koszalińska, II miejsce – Mateusz Wiczorek ZUT, III miejsce – Adrian Przybysz ZUT. Drużynowo zawodnicy ZUT w kategorii kobiet i mężczyzn odnieśli zwycięstwo. Wielkie gratulacje dla naszych biegaczy i biegaczek!

*Tekst: Agnieszka Parol
Zdjęcie: J. Trubiłko*

Sukcesy pływaków

W Akademickich Mistrzostwach Polski w Pływaniu, które odbyły się w Lublinie w dniach 5–6 kwietnia 2019 r., na starcie stanęło prawie 900 uczestników z 74 uczelni w Polsce.

Nasi studenci z sekcji pływania Klubu Uczelnianego AZS ZUT odnieśli sukces, zdobywając 6 medali. Najlepszymi zawodnikami

zostali: Agnieszka Podlecka, Barbara Kolbowicz z WBiA oraz Jakub Więckowski z WI. Agnieszka Podlecka zdobyła dwa złote medale w kategorii uczelni technicznych w konkurencji na 50 m stylem grzbietowym, z doskonałym czasem 30,48 s oraz 50 m stylem motylkowym, z czasem 29,32 s. Na tym samym dystansie Barbara Kolbowicz zdobyła brązowy medal z czasem 30,32 s, a uzyskany czas 1:08.90 s na 100 m stylem zmiennym pozwolił jej zdobyć srebrny medal w klasyfikacji uczelni technicznych. W kategorii mężczyzn Jakub Więckowski zdobył złoty medal w konkurencji 50 m stylem dowolnym, z czasem 22,91 s oraz brązowy na dystansie 50 m stylem grzbietowym, z czasem 24,98 s. Niewiele do medalu zabrakło naszej kobiecie sztafecie 4x50 m stylem dowolnym (w składzie: Podlecka, Kolbowicz, Agnieszka Skrzypka z WTiICH oraz Monika Klimaszewska z WBiA), która ostatecznie zajęła czwarte miejsce.

Pozostali pływacy również uzyskali doskonałe wyniki: Monika Klimaszewska w konkurencji na 100 m stylem dowolnym zajęła 6 miejsce; Agnieszka Skrzypka na dystansie 50 m stylem klasycznym zajęła 15 miejsce; Kacper Sawa w konkurencji na 100 m stylem klasycznym zajął 15 miejsce; Albert Rosiak WIMiM w konkurencji na 50 m stylem motylkowym zajął 22 miejsce; Marcin Granda na dystansie 50 m stylem motylkowym zajął 34 miejsce. Nasza sztafeta mężczyzn na dystansie 4x50 m stylem zmiennym w składzie: Sawa, Rosiak, Granda i Więckowski zdobyła szóste miejsce w kategorii uczelni technicznych.

*Tekst i zdjęcie: dr Agata Grenda
Trener sekcji pływania KU AZS ZUT*

Radosna wiosna ze szczęściem w tle

W przeddzień Międzynarodowego Dnia Szczęścia, tj. 19 marca 2019 r., studenci i pracownicy naszej uczelni wzięli udział w cyklicznej akcji „Aktywna wiosna z SWFiS”. Tym razem wydobywali drzemiące w nich szczęście – podczas seminarium „Szczęście jest w nas!”.

Zaproszenie do wygłoszenia wykładu przyjęła profesor Sławomira Gruszewska – znana psycholog, couch i etyk. W czasie porywającego wystąpienia seminarzyści otrzymali cenne wskazówki dotyczące takiego postępowania z półkulami mózgu, by nie można było przeczyć szczęścia. Wyrzut endorfin i pozytywnej energii jest także związany z aktywnością fizyczną, dlatego słuchacze docenili jogę poprowadzoną przez mgr. Tadeusza Staśkiewicza, która po dawce wiedzy znakomicie wszystkich zrelaksowała.

Sukces seminarium to zadowoleni i otwarci na szczęście uczestnicy, dlatego niezmiennie dziękujemy za obecność i zachęcamy do aktywnego uczestnictwa w inicjatywach Studium Wychowania Fizycznego i Sportu.

Tekst i zdjęcie: Agnieszka Parol

ZUT częścią międzynarodowego gimnastycznego święta

Hala sportowa ZUT zmieniła się nie do poznania, gdy przy ul. Tenisowej trenowali najlepsi gimnastycy, którzy przybyli do Szczecina na 8. Mistrzostwa Europy w Gimnastyce Sportowej.

Wydarzenie tej rangi odbyło się w Polsce po raz trzeci. Dotychczas nasz kraj był miejscem europejskiej imprezy gimnastycznej w latach 1959 i 1969, więc na powrót widowiskowego sportu do kraju nad Wisłą czekaliśmy 50 lat. Tym razem właśnie Szczecin, a pośrednio ZUT gości zawodników z 40 krajów. Hala ZUT była jedną z czterech, a po kwalifikacjach – jedną z dwóch sal treningowych, w której mogli przygotowywać się sportowcy.

*Tekst: Agnieszka Parol
zdjęcia z FB ECSzczecin2019*

Witold Jerzy Dziewiałtowski-Gintowt

(1942–2019)

Witold Jerzy Dziewiałtowski-Gintowt urodził się 17 kwietnia 1942 r. w Białobrzegach. Do roku 1949 mieszkał w Łodzi, po czym wraz z rodzicami przeniósł się do Elbląga, gdzie uzyskał maturę. Po maturze wyjechał na studia na Politechnice Gdańskiej. Studia wyższe ukończył w 1968 r. na Wydziale Łączności w zakresie teletechniki.

Bezpośrednio po ukończeniu studiów przeniósł się do Szczecina i podjął pracę w Polskich Kolejach Państwowych w Oddziale Zabezpieczenia Ruchu i Łączności na stanowisku kierownika laboratorium. Na stanowisku tym pracował do 30 września 1972 r. Pracę na Politechnice Szczecińskiej rozpoczął 1 października 1972 r. na stanowisku specjalisty elektronika, a następnie starszego specjalisty elektronika. 1 września 1973 r. objął stanowisko kierownika pracowni elektronicznej, które piastował do 31 października 1996 r. 1 listopada 1996 r. przeszedł na stanowisko dydaktyczne starszego wykładowcy do pracowni informatycznej. Na stanowisku tym pracował do chwili przejścia na emeryturę w kwietniu 2008 r. Prowadził zajęcia dydaktyczne z przedmiotu informatyka.

Działalność naukowo-dydaktyczna Witolda Dziewiałtowskiego koncentrowała się na zagadnieniach pomiarów związanych z badaniami statycznych i dynamicznych właściwości obrabiarek i narzędzi, projektowania i wykonawstwa układów sterowania maszyn, a także serwisem zespołów elektrycznych i elektronicznych urządzeń technologicznych znajdujących się w Instytucie Technologii Mechanicznej. Uczestniczył w wielu pracach naukowo-badawczych, wykonywanych w ramach problemów centralnie koordynowanych (badania rozwojowe, badania podstawowe), zamówień z przemysłu, statutowej działalności badawczej oraz badań własnych. Dał się przy tym poznać jako utalentowany i kompetentny projektant oraz wykonawca, a także sprawny użytkownik układów pomiarowych i sterowania, jak również dobry organizator pracy podległego mu zespołu. Ma w swoim dorobku wiele oryginalnych autorskich opracowań stanowisk badawczych i aparatury służącej przede

wszystkim do badania dynamiki maszyn. Dorobek ten jest udokumentowany w wielu publikacjach naukowych i sprawozdaniach z realizacji prac naukowo-badawczych i naukowo-technicznych. Witold Dziewiałtowski obowiązki kierownika Pracowni Elektronicznej traktował bardzo poważnie. Był bardzo wymagającym przełożonym, przy czym od siebie wymagał zdecydowanie więcej niż od swoich współpracowników. Był bardzo sumienny i obowiązkowy w pracy. Był bardzo koleżeński i uczynny. Zawsze służył pomocą, jeśli był o cokolwiek poproszony.

Był prawym i dobrym człowiekiem.

Na przełomie lat siedemdziesiątych i osiemdziesiątych ubiegłego wieku mgr Dziewiałtowski działał aktywnie w opozycji przeciw ówczesnej władzy.

Był inspiratorem i organizatorem wielu przedsięwzięć o charakterze turystyczno-wypoczynkowym. Latem były to wspólne wakacyjne wyjazdy na biwaki nad jeziro, połączone z łowieniem ryb; Witek był wielkim miłośnikiem wędkarstwa. Z kolei zimą były to wyjazdy na narty. Początkowo w Sudety i w Beskid Żywiecki, potem w Alpy do Austrii, Włoch, Szwajcarii i Francji. Z tymi eskapadami łączy się wiele wspaniałych wspomnień. Miały one wpływ na integrację naszego środowiska przede wszystkim poza miejscem pracy.

Jego wielkim marzeniem zawsze było posiadanie domu letniskowego na wsi. Początkowo był to zwyczajny barakowóz nad jeziorem nieopodal leśniczówki Góralice, w pobliżu Swobnicy w gminie Banie. Potem wszedł w posiadanie domu we wsi Polesiny, leżącej niedaleko Lisiego Pola i Chojny. Po przejściu na emeryturę spędzał tam pracowicie czas od wczesnej wiosny do późnej jesieni. W domu tym i w jego otoczeniu ciągle coś przebudowywał i ulepszał. Wykonał gruntowny remont dachu, wybudował przydomową oczyszczalnię ścieków, zrekonstruował instalację elektryczną. Miał wiele planów na przyszłość związanych z tym domem na wsi.

*Współpracownicy
Instytutu Technologii Mechanicznej*

Tadeusz Madej

(1928–2019)

Profesor dr hab. Tadeusz Madej zmarł 1 stycznia 2019 r. Śmierć Profesora wywołała w nas smutek, ale również wspomnienia z wielu wspólnie spędzonych lat. Lata te były przede wszystkim wypełnione pracą i troską o rozwój katedry, którą kierował, a w szczególności dziedziny, którą się zajmował. Był wybitnym fitopatologiem, „lekarzem” roślin, wyjątkowym znawcą chorób roślin i ich sprawców. Dbał również o zwierzęta, którym pomagał w chwilach zagrożenia. Profesor był osobą niezależną, dbającą o utrzymanie indywidualności, chętnie i bezinteresownie udzielającą porad wszystkim zainteresowanym w zakresie fitopatologii. Interesował się filozofią, historią, muzyką, a zwłaszcza poezją. Cieszył się ogromnym szacunkiem.

Tadeusz Madej urodził się 1 grudnia 1928 r. w miejscowości Czułówko. W latach 1950–1954 studiował w Wyższej Szkole Rolniczej we Wrocławiu, gdzie uzyskał stopień inżyniera, a w latach 1958–1961 studiował w Wyższej Szkole Rolniczej w Poznaniu, którą ukończył z tytułem magistra. W roku 1964 T. Madej uzyskał stopień doktora nauk rolniczych na podstawie rozprawy pt. „Studium nad mikotrofizmem wrzosowatych”, a w roku 1975 uzyskał tytuł doktora habilitowanego na podstawie rozprawy pt. „Materiały do mikroflory roślin województwa szczecińskiego”. W roku 1999 został profesorem nauk rolniczych.

Profesor Tadeusz Madej w latach 1962–1999 pracował na Wydziale Rolnym Wyższej Szkoły Rolniczej w Szczecinie, późniejszej Akademii Rolniczej.

Prace naukowe Profesora dotyczyły grzybów pasożytniczych roślin północno-zachodniej Polski. Wśród zidentyfikowanych organizmów były wcześniej nierejestrowane gatunki w Polsce. Mniej znane w regionie grzyby patogeniczne poddał szczegółowym badaniom, z uwzględnieniem biologii, patogenezy, epidemiologii i zwalczania. Badania te objęły m.in. *Alternaria brassicae*, *A. brassicicola*, *A. solani* *Diplocarpon mespili*, *Gnomonia planani*, *Guignardia aesculi* i zbiorowiska grzybów fylloplany różnych gatunków roślin. Badania te potwierdziły znaczący wpływ populacji grzybów fylloplany na zdrowotność roślin i ujawniły liczne gatunki zdolne do efektywnego przeciwstawiania się grzybom patogenicznym. Wśród nich szczególną rolę odgrywały grzyby nadpasożytnicze. Profesor ujawnił liczne nadpasożyty wielu groźnych patogenów, m.in. *Alternaria solani*, *A. brassicae*, *Gnomonia platani* i *Pleospora maculans*. Badał również zdrowotność drzew i krzewów Szczecina, Ogrodów Dendrologicznych w Glinnej i Przelewicach oraz określił etiopatogenezę totalnego pomoru drzewostanu w rozległych płatach ekosystemów leśno-bagiennych Puszczy Goleniowskiej. Ponadto zajmował się symbiozą drzew i krzewów rosnących w bezpośrednim sąsiedztwie tras komunikacyjnych Szczecina oraz podatnością wielu gatunków grzybów pasożytniczych na oddziaływanie wybranych chemicznych preparatów używanych w ochronie roślin. Badania te znacznie pogłębiły wiedzę o ich oddziaływaniu statycznym i cydalnym, m.in. w stosunku do *Alternaria brassicae*, *Colletotrichum coccodes* i *Leptosphaeria maculans*.

Wyniki badań Profesor przedstawił, jako autor lub współautor, w około 170 publikacjach naukowych, w tym w 46 pracach oryginalnych, opublikowanych w czasopiśmie polskich i zagranicznych. Zrecenzował dwie rozprawy habilitacyjne, kilka prac doktorskich, kilkadziesiąt prac naukowych i liczne projekty badawcze.

Profesor T. Madej odbył staż w Instytucie Botaniki Stosowanej Politechniki w Zurychu i dwukrotnie przebywał w Instytucie Fitopatologii i Ochrony Roślin w Hanowerze.

Profesor T. Madej był szczególnie wysoko ceniony za prace na rzecz zdrowotności roślin Pomorza Zachodniego. Był zapraszany i efektywnie uczestniczył m.in. w pracach interdyscyplinarnego zespołu naukowo-badawczego dla oceny wpływu Zakładów Chemicznych

„Police” na środowisko naturalne, wydziałów ochrony środowiska, Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zespołu Wojewódzkiej Komisji Ochrony Przyrody powołanej przez wojewodę i zespołu Rady Programowo-Rozwojowej Ogrodu Dendrologicznego w Przelewicach. Profesor niezwykle angażował się w pełnienie społecznej funkcji krajowego instruktora Polskiego Związku Działkowców.

Profesor był również wysoko cenionym nauczycielem. Wynikało to z Jego szerokiej wiedzy teoretycznej i praktycznej, osobowości oraz z umiejętności dydaktycznych. Prowadził wykłady, ćwiczenia laboratoryjne i terenowe z przedmiotu fitopatologia dla studentów studiów stacjonarnych oraz niestacjonarnych Wydziału Rolniczego AR w Szczecinie. Był promotorem trzech prac doktorskich i około 30 prac magisterskich. Przez kilka lat prowadził zajęcia z przedmiotu technika i środki ochrony roślin dla studentów studiów stacjonarnych i niestacjonarnych Wydziału Rolniczego. Uczył również studentów studium podyplomowego na kierunkach ekonomicznym i produkcji roślinnej. W latach 1988–1989 współorganizował Studia Podyplomowe pt. „Ochrona roślin” i prowadził większość wykładów, ćwiczeń i zajęć seminaryjnych. Dla magistrantów prowadził zajęcia z przedmiotów diagnostyka i epidemiologia chorób oraz prognozy, sygnalizacja i technika ochrony roślin. Był autorem i współautorem rozdziałów w kilku przewodnikach metodycznych i „Przewodnika do ćwiczeń z fitopatologii”. Zrecenzował około 50 prac dyplomowych. Uczestniczył w pracach komisji powoływanych dla obrony prac doktorskich, komisji opiniodawczych ds. habilitacji oraz komisji ds. powołania pracownika nauki na stanowisko profesora AR.

Profesor był głównym inicjatorem powołania w Szczecinie Oddziału Polskiego Towarzystwa Fitopatologicznego, którego był przewodniczącym przez 22 lata, a od 2001 roku – jego członkiem honorowym. Był także członkiem Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Fitopatologicznego, członkiem Komitetu Ochrony Roślin Polskiej Akademii Nauk (1978–1992) i członkiem oddziałów szczebińskich Polskiego Towarzystwa Nauk Agrotechnicznych oraz Towarzystwa Botanicznego.

Profesor uczestniczył w różnych pracach dotyczących działalności pracowników i studentów wydziału, na którym był zatrudniony. Był pełnomocnikiem rektora

ds. studenckiego ruchu narodowego (1980–1981), opiekunem roku studentów Wydziału Rolniczego WSR (1965–1970), przewodniczącym Komisji Nauki, Dydaktyki i Rozwoju Młodej Kadry Naukowej Związku Nauczycielstwa Polskiego AR w Szczecinie (1980), sekretarzem Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej, członkiem Wydziałowego Zespołu ds.

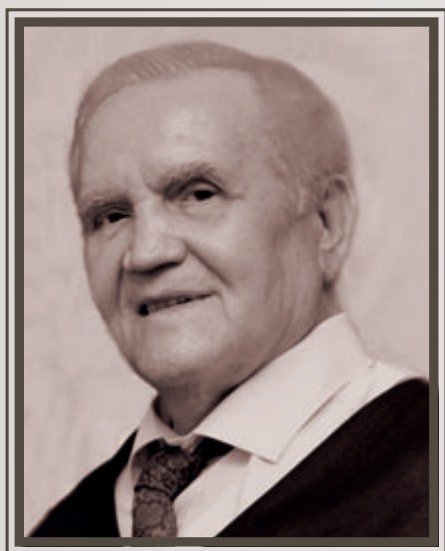
Unowocześnienia Dydaktyki, Wydziałowej Komisji dla Przeprowadzenia Badań Testowych Studentów piątego roku Wydziału Rolniczego, Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów, Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli Akademickich, Komisji ds. Staży i Współpracy Naukowej z Zagranicą, Komisji ds. Aparatury Naukowej, Komisji

ds. Opiniowania Umów Zleceń, Komisji ds. Badań Naukowych i Komisji ds. Biblioteki.

Żegnamy Pana Profesora. W naszej pamięci pozostaną na zawsze wspólnie spędzone przyjemne i trudne dni. Ponad wszystko zapamiętamy wyjątkowe umiejętności fitopatologiczne Pana Profesora, które podziwialiśmy i którym nie jesteśmy w stanie dorównać.

Władysław Góra

(1934–2018)

15 listopada 2018 r. zmarł inżynier Władysław Góra, emerytowany pracownik, a wcześniej wieloletni kierownik warsztatu mechanicznego w Instytucie Inżynierii Chemicznej i Procesów Ochrony Środowiska Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie.

Inżynier Władysław Góra urodził się 16 sierpnia 1934 r. w Reczycach (powiat Łowicz). W 1952 r. ukończył Państwową Szkołę Techniczno-Przemysłową w Łowiczu i rozpoczął pracę zawodową w Zjednoczeniu PGR Giżycko, w Warsztatach Naprawczych Maszyn Rolniczych w Żabinie (powiat Gołdap) na stanowisku starszego mechanika. W latach 1954–1956 odbywał służbę wojskową. W styczniu 1957 r. przybył do Szczecina i podjął pracę na Politechnice Szczecińskiej, początkowo wykonując jedynie prace zlecane. Od 15 lutego 1957 r. pracował jako laborant, a od 1959 roku – jako nauczyciel zawodu w Katedrze Metaloznawstwa Politechniki Szczecińskiej. W 1964 r. rozpoczął pracę w Katedrze Inżynierii Chemicznej

na stanowisku starszego majstra, pełniąc jednocześnie obowiązki kierownika warsztatu mechanicznego w tej katedrze. W marcu 1970 roku ukończył studia inżynierskie w trybie wieczorowym na Wydziale Budowy Maszyn Politechniki Szczecińskiej, uzyskując tytuł zawodowy inżyniera mechanika. Podniesienie kwalifikacji zawodowych przełożyło się na awans na stanowisko starszego inżyniera, przy zachowaniu obowiązków kierownika warsztatu, w ówczesnym Zakładzie Inżynierii i Aparatury Chemicznej w Instytucie Inżynierii Chemicznej i Chemii Fizycznej Politechniki Szczecińskiej. Inżynier Władysław Góra pracował w tej jednostce na pełnym etacie aż do przejścia na zasłużoną emeryturę 31 grudnia 1990 r. Po tym okresie wspomagał nas jeszcze przez pewien czas swoim bogatym doświadczeniem zawodowym jako specjalista mechanik zatrudniony w Instytucie Inżynierii Chemicznej i Procesów Ochrony Środowiska na części etatu.

Aparatura w inżynierii chemicznej jest nietypowa, w zasadzie jednostkowa, i musi być tworzona przez doświadczony zespół ludzi poczynając od projektu, konstrukcji do wykonawstwa. Inżynier Władysław Góra brał czynny udział w pracach badawczych realizowanych w instytucie, w wielu przypadkach jako projektant i konstruktor instalacji badawczych i dydaktycznych, a przede wszystkim jako kierownik zespołu pracowników warsztatu mechanicznego, wykonujących odpowiedzialne prace w zakresie budowy prototypowych instalacji badawczych o dużym stopniu trudności wykonania, przeznaczonych do prac naukowych oraz dydaktycznych. Inżynier Władysław Góra był odpowiedzialny za budowę tych instalacji. Był również współautorem nowych opracowań technicznych, kierował wykonaniem takich prototypowych rozwiązań aparaturowych, jak komora toksykologiczna, wszelkiego rodzaju dozowniki, przemysłowe urządzenia

mieszające do produkcji środków powierzchniowo-czynnych, przemysłowy krystalizator do produkcji emulsji fotograficznej, unikatowe urządzenia medyczne, lambdomierze i inne.

Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, że zespół pod kierunkiem inżyniera Władysława Góry wykonał wiele instalacji badawczych do prac doktorskich i habilitacyjnych oraz laboratoriów studenckich i prac dyplomowych, wnosząc tym samym cenny wkład w rozwój dyscypliny inżynieria chemiczna na naszej uczelni.

Inwencja twórcza Pana inżyniera Władysława Góry w działalności zawodowej przełożyła się na takie Jego osiągnięcia, jak: współautorstwo wydanego w 1975 r. skryptu „Rysunek techniczny dla chemików”, który stanowił cenną pomoc dydaktyczną dla studentów Wydziału Technologii Chemicznej, a także współautorstwo w kilku artykułach naukowych oraz 6 patentach. Inżynier Władysław Góra znajdował czas na pracę społeczną jako wieloletni społeczny inspektor pracy na Politechnice Szczecińskiej i aktywny społeczny działacz Rady Zakładowej Związku Nauczycielstwa Polskiego w latach 1972–1980. W 1981 r. otrzymał Nagrodę Ministra Nauki, Techniki i Szkolnictwa Wyższego, był wielokrotnie nagradzany za swoją pracę przez JM Rektora Politechniki Szczecińskiej. W 1978 r. został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi.

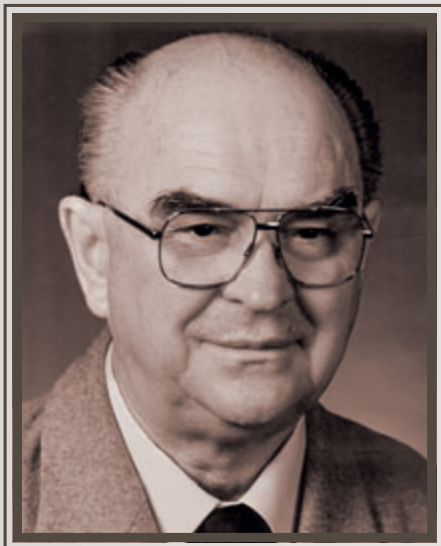
Zapamiętamy Pana inżyniera Władysława Górego jako osobę niezwykle zasłużoną dla naszego instytutu, pełną życzliwości dla wszystkich i bardzo cenionego przez nas współpracownika. Inżynier Władysław Góra został pochowany 23 listopada 2018 r. w rodzinnych stronach – w Domaniewicach koło Łowicza.

Joanna Karcz

W tekście wykorzystałam instytutową dokumentację archiwalną.

Eugeniusz Skrzymowski

(1925–2019)

8 marca 2019 r. zmarł profesor Eugeniusz Skrzymowski, inżynier, specjalista budowy statków. Dzięki jego zaangażowaniu Szczecin stał się silnym ośrodkiem naukowym w dziedzinie technologii okrętowych.

Eugeniusz Skrzymowski urodził się 23 czerwca 1925 r. w Białej, koło Radzyna Podlaskiego. Do 1939 r. ukończył dwie klasy liceum ogólnokształcącego. W trudnym okresie okupacji kontynuował naukę na tajnych kompletach. Na dwa dni przed wybuchem powstania warszawskiego został aresztowany w łapance ulicznej i wywieziony do obozu przejściowego koło Sochaczewa. Po wyzwoleniu wrócił do Radzyna, gdzie ukończył liceum i zdał maturę.

W 1945 r. rozpoczął studia na Wydziale Budowy Okrętów Politechniki Gdańskiej. Już na trzecim roku rozpoczął pracę w Stoczni Gdańskiej. Na stanowisku asystenta kierownika Wydziału Budowy Okrętów uczestniczył w budowie jednostek pełnomorskich typu „Sołdek” oraz trawlerów rybackich.

We wrześniu 1952 r. został powołany na stanowisko dyrektora Stoczni im. Komuny Paryskiej w Gdyni. W latach 1955–1956 wspólnie z prof. J. Doerfferem zainicjował prace zmierzające do rozbudowy Stoczni w zakład wyspecjalizowany w budowie dużych jednostek.

Na początku 1957 r. rozpoczął pracę w Stoczni Szczecińskiej. Jako szef techniczny, a później dyrektor techniczny opracował koncepcję odbudowy i modernizacji obiektów byłej Stoczni „Vulcan”, z wprowadzeniem nowego udźwignienia pochylni.

W 1964 r. został powołany na pełnomocnika przemysłu okrętowego w celu udzielenia pomocy Politechnice Szczecińskiej w uruchomieniu kierunku okrętowego.

W 1966 r. na podstawie rozprawy pt. „Efektywność wielkoblokowej budowy statków 10–25 tys. tdw” Rada Wydziału Budowy Okrętów Politechniki Gdańskiej nadała Mu stopień doktora nauk technicznych.

W 1966 r. powierzono Mu funkcję prodziekana ds. studiów okrętowych Wydziału Budowy Maszyn Politechniki Szczecińskiej. W 1970 r. został powołany na dyrektora nowo utworzonego Instytutu Okrętowego Wydziału Budowy Maszyn. W latach 1966–1976 pełnił funkcję seniora budowy obiektów dydaktyczno-laboratoryjnych Instytutu Okrętowego. W wyniku działalności inwestycyjnej wybudowano w latach 1972–1977 budynek główny instytutu oraz dwie hale laboratoryjne o łącznej kubaturze ok. 54 tys. m³. Budynek ten jest dzisiaj siedzibą Wydziału Techniki Morskiej i Transportu. W 1987 r. nadano Mu tytuł profesora, a w roku 1992 otrzymał nominację na stanowisko profesora zwyczajnego.

Profesor Skrzymowski wypromował wielu doktorów, był recenzentem prac doktorskich i habilitacyjnych zarówno w kraju, jak i za granicą.

W czerwcu 1982 r. został powołany przez Ministerstwo Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki na prorektora Politechniki Szczecińskiej ds. nauki, a Senat Politechniki Szczecińskiej wybrał Go na prorektora ds. nauki na kadencję 1984–1987.

Od 1987 r. był wybierany na dyrektora Instytutu Okrętowego, a po przekształceniu jednostki w Wydział Techniki Morskiej PS w latach 1991–1993 był jego dziekanem.

W 1990 r. Prezes Rady Ministrów powołał Go na członka Komitetu ds. Nauki i Postępu Technicznego. Działalność tego organu w czasie rocznej kadencji polegała na reorganizacji systemu sterowania nauką oraz przygotowaniu nowych aktów normatywnych Komitetu Badań Naukowych. Był opiniodawcą wielu wniosków na projekty badawcze zgłoszone do KBN. W latach 1991–1994 był członkiem sekcji w Zespole Nauk Technicznych KBN.

Profesor Skrzymowski bardzo przyczynił się do rozwoju studiów związanych z okrętownictwem, był współtwórcą kierunku oceanotechnika. Doprowadził do powstania Instytutu Okrętowego na Wydziale Budowy Maszyn, a następnie Wydziału Techniki Morskiej (obecnie Wydział Techniki Morskiej i Transportu). Profesor pozostawił po sobie dorobek naukowy obejmujący liczne pozycje dotyczące zagadnień technologii budowy i wyposażenia kadłubów okrętowych oraz organizacji produkcji stoczniowej, opublikowanych w krajowych i zagranicznych czasopismach naukowych i branżowych.

Zasługi prof. E. Skrzymowskiego zostały docenione przyznaniem wielu odznaczeń. W latach 1960 i 1970 Profesor został odznaczony srebrną i złotą odznaką „Zasłużony Pracownik Morza”. W 1961 otrzymał złotą odznakę „Gryf Pomorski”, a w latach 1972, 1974 i 1979 – odznaki honorowe SIMP i NOT. W 1972 r. za działalność naukową i organizacyjną na Politechnice Szczecińskiej prof. E. Skrzymowski został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, a w 1985 r. – Orderem Sztandaru Pracy II klasy. W 1988 r. za zasługi w rekonstrukcji i rozbudowie przemysłu okrętowego, wdrażanie nowych technologii, zorganizowanie Instytutu Okrętowego Politechniki Szczecińskiej oraz kształcenie kadr został wpisany do „Księgi zasłużonych dla Szczecina”. 4 października 1996 r. został odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

Rafał Rakoczy

Waldemar Szpilski

(1953–2019)

Z głębokim żalem i smutkiem 16 kwietnia 2019 r. na Cmentarzu Centralnym w Szczecinie pożegnaliśmy dr. inż. Waldemara Szpilskiego, wieloletniego pracownika Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej oraz działacza Związku Nauczycielstwa Polskiego.

Doktor Waldemar Szpilski całe swoje życie poświęcił poszukiwaniu prawd wynikających z postrzegania świata opartego na nauce, logice, a także drugiemu człowiekowi, by w ten sposób udoskonalić otaczający nas świat. „Wszystko umiera, tylko pamięć dobrych uczynków nie ginie” – te słowa godnie oddają Jego życie.

Waldemar Szpilski urodził się w 14 lutego 1953 r. w Toruniu, jednak to w Szczecinie spędził aż 50 lat swojego życia. Jako syn oficera Wojska Polskiego w stopniu pułkownika był zobowiązany zmieniać miejsca zamieszkania. Szkołę podstawową Waldemar Szpilski rozpoczął w Bydgoszczy, a ukończył ją już w Szczecinie. Tutaj poznał nauczycieli, którzy zaszczytliwili w nim miłość do nauk ścisłych, a szczególnie do chemii. W szczecińskim Pałacu Młodzieży poznawał jej tajniki na kółku chemicznym. Już jako dziecko był zapałym entuzjastą chemii, eksperymentował wraz z kolegami w warunkach polowych. Ukończył nieistniejące już Technikum Chemiczne im. Braci Śniadeckich. Następnie podjął studia na Wydziale Technologii Chemicznej Politechniki Szczecińskiej, które ukończył z wyróżnieniem w roku 1978, uzyskując tytuł zawodowy magistra inżyniera chemika. W 1992 roku obronił, również z wyróżnieniem, pracę doktorską wykonaną pod kierownictwem naukowym prof. dr. hab. inż. Jerzego Straszki, uzyskując stopień naukowy doktora nauk technicznych.

Na Politechnice Szczecińskiej, a później na Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie dr inż. Waldemar Szpilski pracował od 1.10.1978 r. do 6 czerwca 2015 r. W latach 1978–1992 zajmował kolejno stanowiska starszego technika, samodzielnego chemika, specjalisty i starszego specjalisty w Zakładzie Chemii Fizycznej. W 1993 roku zatrudniony został na stanowisku głównego specjalisty ds. finansowo-technicznych Wydziału, a od 2012 r. pełnił funkcję specjalisty

w zakresie informatyki. Jego działalność przyczyniła się do rozwoju organizacyjnego Wydziału. Był członkiem Komisji Negocjacyjnej i Rektorskiej Komisji Pojednawczej Politechniki Szczecińskiej. Za osiągnięcia w pracy zawodowej wyróżniony został m.in. Srebrnym Krzyżem Zasługi (w 2002 r.) oraz medalem „Za Zasługi dla Politechniki Szczecińskiej” (w 2008 r.). Był pracownikiem sumiennym, odpowiedzialnym i niezmiernie szanowanym zarówno przez współpracowników, jak i studentów.

Poza angażowaniem się w pracę zawodową dr inż. Waldemar Szpilski równocześnie angażował się w działalność społeczną. Był wielokrotnie powoływany przez Prezydenta Miasta Szczecin w skład obwodowych komisji wyborczych. Przez wiele lat działał w radach szkół Szczecina: SP nr 3 i LO nr 7. Lecz przede wszystkim działał w Związku Nauczycielstwa Polskiego na Politechnice Szczecińskiej, pełniąc funkcję prezesa, a następnie na Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie, pełniąc funkcję wiceprezesa. Współuczestniczył w pierwszych rozmowach prezydium ZNP PS i AR w sprawie połączenia się obu związków zawodowych w jedną organizację ZNP na ZUT. Uczestniczył w pracach przy organizowaniu i powołaniu Środowiskowego Kolegium Prezesów Związków Zawodowych Szczecińskiego Środowiska Akademickiego.

Był koleżeńskim, cechował się dużym poczuciem sprawiedliwości społecznej oraz optymistycznym podejściem do życia. Był człowiekiem zawsze życzliwym ludziom, pogodnym, z poczuciem humoru i chętnym do pomocy. Energię, jaką dysponował, dzielił pomiędzy życie rodzinne, zawodowe i pomoc innym w trudnych chwilach. Ciężka choroba, z jaką się zmagał, zmusiła Go do zaprzestania działalności zawodowej i społecznej. Odszedł zbyt wcześnie. Żegnamy Cię Waldku, zachowując w pamięci Ciebie i Twoje czyny. Łączymy się w bólu i żalu z Rodziną i Najbliższymi.

*Koleżanki i koledzy
z Wydziału Technologii i Inżynierii
Chemicznej
oraz ze Związku Nauczycielstwa Polskiego
na ZUT*

Półkolonie letnie w Ostoi! Dla dzieci w wieku 7-13 lat

TERMINY DLA GRUP EKOLOGICZNYCH I SURVIVALOWYCH:

I TURNUS: 01.07 - 05.07.2019

II TURNUS: 08.07 - 12.07.2019

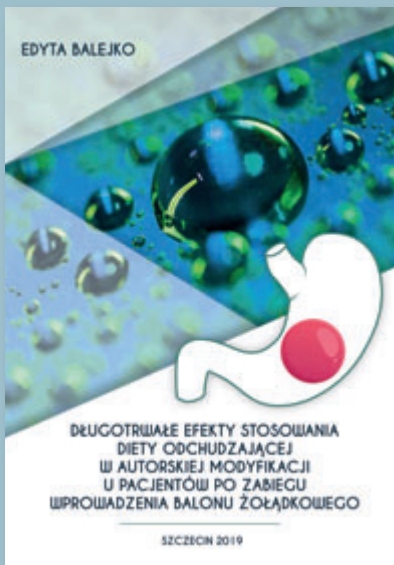
III TURNUS: 26.08 - 30.08.2019

OŚRODEK SZKOLENIOWO-BADAWCZY W ZAKRESIE ENERGII I
ODNAWIALNEJ
OSTOJA 10, 72-005 PRZECŁAW
TEL. 91 483 54 50, E-MAIL: EKOEDUKACJA@ZUT.EDU.PL

ZAPEWNIAMY:

- 5 DNI ŚWIETNEJ ZABAWY,
- INTERESUJĄCE ZAJĘCIA EDUKACYJNE,
PROWADZONE W PIĘKNYM KOMPLEKSIE PARKOWO-
PAŁACOWYM,
- GRY I ZABAWY NA ŚWIEŻYM POWIETRZU,
- POSIĘKI: DRUGIE ŚNIADANIE, OBIAD, OWOCE I
NAPOJE W CIĄGU DNIA,
- OGNISKO NA ZAKOŃCZENIE TURNUSU,
- WYKWALIFIKOWANĄ KADRĘ,
- OPIEKĘ NAD DZIECKIEM W GODZINACH 8.00 –16.00.

Wydawnictwa Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

